

РЕШЕНИЕ №21

[София], 19.06.2019 год.

АПЕЛАТИВЕН СПЕЦИАЛИЗИРАН НАКАЗАТЕЛЕН СЪД, втори състав, в открито заседание на десети април, две хиляди и деветнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕСЕЛИНА ВЪЛЛЕВА
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ПЕТКОВА
ДИМЧО ГЕОРГИЕВ

Като разгледа докладваното от съдия ГЕОРГИЕВ ВНОХД № 19/2018 год., и за да се произнесе, взе предвид следното:

С присъда от 10.11.2017 г. по НОХД № 855/2014 г., Специализираният наказателен съд, 7 състав, е признал подсъдимия

М. Ф. Е. М. - ЗА НЕВИНОВЕН в това, че от неустановена дата през месец ноември 2011г. до 22.09.2012г. в [населено място] е ръководил организирана престъпна група - структурирано трайно сдружение на три и повече лица да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 195 и чл. 198 от НК, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години - с участници И. Л. М. с ЕГН [ЕГН], И. К. Й. с ЕГН [ЕГН], Ж. Т. Б. с [ЕГН] и А. А. П. с ЕГН [ЕГН], като групата е въоръжена и създадена с користна цел - поради което и на основание чл.304 от НПК го е ОПРАВДАЛ по повдигнатото му обвинение по чл. 321, ал.3, т.1 вр. ал.1 от НК .

С присъдата си съдът е ПРИЗНАЛ ПОДСЪДИМИТЕ:

И. Л. М., Ж. Т. Б., А. А. П., И. К. Й. ЗА НЕВИНОВНИ за това, че от неустановена дата през месец ноември 2011г. до 22.09.2012г. в [населено място] са участвали в организирана престъпна група - структурирано трайно сдружение на три и повече лица да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 195 и чл. 198 от НК, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години - ръководена от М. Ф. Е.-М., с участници И. Л. М., А. А. П., И. К. Й. и Ж. Т. Б., като групата е въоръжена и създадена с користна цел - поради което и на осн. чл.304 от НПК ги е ОПРАВДАЛ по повдигнатото им обвинение по чл. 321, ал.3, т.2 вр. ал.2 от НК.

Със същата присъда съдът е признал подсъдимите:

М. Ф. Е. М., И. Л. М., Ж. Т. Б., А. А. П., И. К. Й. ЗА ВИНОВНИ в това, че на 22.09.2012г. в [населено място], [община], [улица], в съучастие по между си /като съизвършител и М. Ф. Е.-М., И. Л. М., Ж. Т. Б. и като помагачи А. А. П. и И. К. Й./, чрез повреждане на прегради здраво направени за защита на имот (подбиване на алуминиева врата на тераса на третия етаж, разкъсване на гуменото и уплътнение), използване на техническо средство /отвертка и сгъваема стълба/ и моторно превозно средство /лек автомобил Ф. Г. с [рег.номер на МПС] /, направили опит да отнемат чужди движими вещи в големи размери, а именно- /парична сума от 11 650.00 евро (с левова равностойност 22 785.42 лв.) и 25 000 лв. /или всичко на обща стойност 47 785.42 лева /четиридесет и седем хиляди седемстотин осемдесет и пет лева и четиридесет и две стотинки/, от владението на В. Е. Д., без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвоят, като деянието е останало недовършено поради независещи от дейците причини – поради което и на основание чл. 195, ал.2, вр. чл. 195, ал.1, т.3, т.4, вр. чл. 194, ал.1 вр. чл. 20, ал.2, вр. ал.1, вр. чл. 18, ал.1вр. чл. 54 от НК е ОСЪДИЛ, както следва: М. Ф. Е. М. на 4 /четири/ години „Лишаване от свобода“, И. Л. М. на 4 /четири/ години „Лишаване от свобода“, Ж. Т. Б. на 4 /четири/ години „Лишаване от свобода“, а на основание чл. 195, ал.2, вр. чл. 195, ал.1, т.3, т.4, вр. чл. 194, ал.1 вр. чл. 20, ал.4, вр. ал.1, вр. чл. 18, ал.1 вр. чл. 54 от НК е ОСЪДИЛ, както следва: А. А. П. на 3 /три/ години и 6 /шест/ месеца „Лишаване от свобода“, И. К. Й. на 3 /три/ години и 6 /шест/ месеца „Лишаване от свобода“, като е ПРИЗНАЛ за НЕВИННИ подсъдимите М. Ф. Е. М., И. Л. М., Ж. Т. Б., А. А. П., И. К. Й. в това, да са осъществили деянието в условията на продължавано престъпление, деянието да е извършено от лице по чл.142 ал.2 т.8 от НК, което действа в изпълнение па решение на организирана престъпна група по пункт I и да са повредили преграда здраво направена за защита на имот /да са демонтирали секретен патрон на вътрешна дървена врата/, да са използвали техническо средство /метален лост/, подсъдимите А. А. П., И. К. Й., да са действали като съизвършител и, както и да са отнели чужди движими вещи 1 бр. златен ланец в едно със златен кръст, 14 карата с общо тегло от 200/двеста/ грама на стойност 10 000 лева и 1 бр. запалка марка „Д.“ на стойност 273.70 лв. или общо на стойност 10 273.70 лева,. и за разликата в общата стойност на отнетите вещи от 58 059,12 лева до сумата от 47 785.42 лева, както и деянието да е било довършено за тази разлика, като ги е ОПРАВДАЛ по първоначално повдигнатите им обвинения в този смисъл, както и за квалификацията по т.9 на ал.1, на чл.195 и за чл.26, ал.1 от НК, а подсъдимите А. А. П. и И. К. Й. е ОПРАВДАЛ и по повдигнатото им обвинение по чл.20, ал.2 от НК.

Съдът е постановил наложеното на подсъдимия М. Ф. Е. М. наказание в размер на 4 /четири/ години „Лишаване от свобода“ на основание чл. 57, ал. 1, т.3 от ЗИНЗС да бъде изгърпяно при първоначален ОБЩ режим.

На основание чл. 59 ал.1 т.1 от НК съдът е ПРИСПАДНАЛ от наложеното на М. Ф. Е. М. наказание времето, през което лицето е било с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, като един ден „Задържане под стража“ е зачел за един ден „Лишаване от свобода“.

Със същата присъда съдът е признал ПОДСЪДИМИЯ И. Л. М. за ВИНОВЕН в това, че на 22.09.2012г. в [населено място], [улица], е държал радиосредства, които излъчват в етера, както следва: 2 бр. радиостанции - I. IC - F. и I. IC - F. с излъчваща мощност до 5W, с работен диапазон - 136 М. - 175 М. и 400 М. - 470 М.; устройство G. - gino 110 - жълт, представляващо приемник и радиостанция, работеща в честотния диапазон F. (F. R. S.) - 462.5625 М. - 467.7125 М., с мощност 0.5W които съгласно „ Национален план за разпределение на честотния спектър на радиочестоти и радиоленти за граждански нужди, за нуждите на Националната сигурност и отбраната, както и за съвместно ползване между тях" попадат в диапазона 460 М. - 469 М. - „подвижна, за граждански ц.е.и и за национална сигурност и отбрана"; радиостанция W. - KG - U. - K. - 7514, с работен диапазон - 136 М. - 175 М., с излъчваща мощност 4W и 400 М. - 470 М., с излъчваща мощност 5W, настроена на честоти 167.275 М. и 170.600 М. които съгласно „ Национален план за разпределение на честотния спектър на радиочестоти и радиоленти за граждански нужди, за нуждите на Националната сигурност и отбраната, както и за съвместно ползване между тях" попадат в диапазона 162.875 М. - 174 М. - „подвижна, с изключение на въздушна подвижна за национална сигурност и отбрана", без да има писмено разрешение за това издадено от комисията по регулиране на съобщенията към М., поради което, на основание чл. 348, буква „а", пр.2 вр. чл. 54 от НК го е ОСЪДИЛ на наказание 5 /пет/ месеца „Лишаване от свобода“ и „Глоба“ в размер на 300 /триста/ лева, като на основание чл. 348, буква „а“ от НК - радиосредствата 2 бр. радиостанции - I. IC - F. и I. IC - F.; устройство G. - gino 110; радиостанция W. - KG - U. - K. – 7514 Е ОТНЕ. в полза на държавата.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК, съдът е НАЛОЖИЛ на подсъдимия И. Л. М. ЕДНО ОБЩО НАКАЗАНИЕ, а именно най-тежкото – 4 /четири/ ГОДИНИ „ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“, като към така определеното общо наказание е ПРИСЪЕДИНИЛ наложената глоба в размер на 300.00 /триста/ лева.

На основание чл. 57, ал. 1, т.3 от ЗИНЗС съдът е постановил подсъдимият И. Л. М. да изтърпи наказанието „Лишаване от свобода“ в размер на 4 /четири/ години при първоначален ОБЩ режим.

На основание чл.59 ал.1 т.1 от НК съдът е ПРИСПАДНАЛ от наложеното на И. Л. М. наказание времето, през което лицето е било с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, като един ден „Задържане под стража“ е зачЕ. за един ден „Лишаване от свобода“.

Със същата присъда съдът е признал ПОДСЪДИМИЯ Ж. Т. Б. за ВИНОВЕН в това, че на 22.09.2012 г. в [населено място],[жк], [жилищен адрес] е държал боеприпаси за огнестрелни оръжия – 1 брой патрон кал. 357SIG (9x22), 50 бр. патрони кал. 9x18 мм, тип „М.", 1 бр. револверен патрон кал.357 „М., без да има за това надлежно разрешение, което се изисква съгласно чл. 50, ал. 3 (изм. -ДВ, бр. 44 от 2012 г., в сила от 01.07.2012 г.) от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия, поради което и на основание чл. 339, ал.1, пр.2 вр. 55, ал. 1, т. 1 от НК го е ОСЪДИЛ на 5 /пет/ месеца „Лишаване от свобода“, като го е признал ЗА НЕВИНЕН да е държал без надлежно разрешение 50 бр. патрони, кал. 357SIG (9x22) и 15 бр. патрони за нарезно оръжие кал. 9x19 мм. „L.", като го е ОПРАВДАЛ по първоначално повдигнатото му обвинение в този смисъл.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК, съдът е наложил на подсъдимия Ж. Т. Б. ЕДНО ОБЩО НАКАЗАНИЕ, а именно най-тежкото – 4 /четири/ ГОДИНИ „ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“.

На основание чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС съдът е постановил подсъдимият Ж. Т. Б. да изтърпи наказанието "Лишаване от свобода" в размер на 4 /четири/ години при първоначален ОБЩ режим.

На основание чл. 59 ал.1 т.1 от НК съдът е ПРИСПАДНАЛ от наложеното на Ж. Т. Б. наказание времето, през което лицето е било с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, като един ден „Задържане под стража“ е зачЕ. за един ден „Лишаване от свобода“.

Със същата присъда съдът е признал подсъдимия А. А. П. за ВИНОВЕН в това, че:
1. На 22.09.2012г. в [насе.ено място],[жк], [жилищен адрес]0, без надлежно разрешитЕ.но е държал с це. разпространение, високорискови наркотични вещества, подлежащи на контрол съгласно Приложение №1, към чл.3, ал.2 от Закона за контрол на наркотичните вещества и прекурсорите /ДВ.бр.30/1999г.; изм., бр.63 от 2000г.; бр.74, 75 и 120 от 2002г. и бр.56 от 2003г/, а именно: кокаин с нето тегло 2090,00 грама, със съдържание на активно действащ компонент кокаин 65,0 %, с цена за грам 190 лева, на стойност 397100 лева; кокаин с нето тегло 230,00 грама, със съдържание на активно действащ компонент кокаин 56,0 %, с цена за грам 190 лева, на стойност 43700 лева; кокаин с нето тегло 55,00грама, със съдържание на активно действащ компонент кокаин 80,0 %, с цена за грам 265 лева, на стойност 14575 лева- или общо на стойност 455 375 лева, като наркотичните вещества са в големи размери – поради което и на основание чл. 354а, ал.2 пр.1 вр. ал. 1, пр. 4, алт. 1 вр. чл. 54 от НК го е ОСЪДИЛ на 7 /седем/ ГОДИНИ „Лишаване от свобода“ и „Глоба“ в размер на 30 000 /тридесет хиляди/ лева.

2. На 22.09.2012 г. в [насе.ено място],[жк], [жилищен адрес]0, е държал огнестрЕ.ни оръжия - стандартно огнестрЕ.но оръжие- пистолет „М." със заличен фабричен номер, предназначено за стрЕ.ба със стандартни огнестрЕ.ни боеприпаси кал. 9x18мм мм, стандартно огнестрЕ.но оръжие - автомат „К." с № АЦ 43 0914 предназначено за стрЕ.ба със стандартни огнестрЕ.ни боеприпаси кал. 7,62мм., стандартно огнестрЕ.но оръжие - картечен пистолет „Ш." със заличен фабричен номер предназначено за стрЕ.ба със стандартни огнестрЕ.ни боеприпаси кал. 9x18мм, части от стандартно огнестрЕ.но оръжие (цев, ударно-спусков механизъм и затворен блок), карабина, кал. 22 long R. (калибър 5,6 мм), както и боеприпаси за огнестрЕ.ни оръжия -58 броя стандартни пистолетни огнестрЕ.ни боеприпаси кал. 9x18мм „М.", без да има за това надлежно разрешение, което се изисква съгласно чл. 50, ал. 3 (изм. -ДВ, бр. 44 от 2012 г., в сила от 01.07.2012 г.) от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите издЕ.ия, поради което и на основание чл. 339, ал.1, пр.2 вр. чл. 54 от НК го е ОСЪДИЛ на 3 /три/ ГОДИНИ „Лишаване от свобода“.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК, съдът е НАЛОЖИЛ на подсъдимия А. А. П. ЕДНО ОБЩО НАКАЗАНИЕ, а именно най-тежкото – 7 /седем/ ГОДИНИ „ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“, като към така опредЕ.еното общо наказание е ПРИСЪЕДИНИЛ наложената глоба в размер на 30 000 /тридесет хиляди/ лева.

На основание чл. 57, ал. 1, т.2, б. „а“ от ЗИНЗС съдът е постановил подсъдимият А. А. П. да изтърпи наказанието "Лишаване от свобода" в размер на 7 /седем/ ГОДИНИ при първоначален СТРОГ режим.

На основание чл.59 ал.1 т.1 от НК съдът е ПРИСПАДНАЛ от наложеното на А. А. П. наказание времето, през което лицето е било с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, като един ден „Задържане под стража“ е зачЕ. за един ден „Лишаване от свобода“.

Със същата присъда съдът е признал ПОДСЪДИМИЯ И. К. Й. ЗА ВИНОВЕН в това, че на 22.09.2012г. в [населено място],[жк], [жилищен адрес] е държал радиосредство, което излъчва в етера - радиостанция с марка О.-Е. с излъчваща мощност 7W, в паметта на която са записани 86 канала, с честоти на настройка от канал 1-433.92 М. до канал 86 - 459.6 М., които съгласно „Национален план за разпределение на честотния спектър на радиочестоти и радиоленти за граждански нужди, за нуждите на Националната сигурност и отбраната, както и за съвместно ползване между тях" попадат в диапазона за граждански нужди, без да има писмено разрешение за това издадено от комисията по регулиране на съобщенията към М., поради което и на основание чл. 348, буква „а“, пр.2 вр. чл. 54 от НК го е ОСЪДИЛ на 3 /три/ месеца „Лишаване от свобода“ и „Глоба“ в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, като на основание чл. 348, буква „а“ от НК – радиосредство - радиостанция с марка О.-Е. е отнЕ. в полза на държавата.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК, съдът е НАЛОЖИЛ на подсъдимия И. К. Й. едно общо наказание, а именно най-тежкото – 3 /три/ Години и 6 /шест/ месеца „Лишаване от свобода“, като към така определЕ.еното общо наказание е ПРИСЪЕДИНИЛ наложената „Глоба“ в размер на 150.00 /сто и петдесет/ лева.

На основание чл. 57, ал. 1, т.3 от ЗИНЗС съдът е постановил подсъдимият И. К. Й. да изтърпи наказанието “Лишаване от свобода“ в размер на 3 /три/ години и 6 /шест/ месеца при първоначален ОБЩ режим.

На основание чл. 59 ал.1 т.1 от НК съдът е ПРИСПАДНАЛ от наложеното на И. К. Й. наказание времето, през което лицето е било с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, като един ден „Задържане под стража“ е зачЕ. за един ден „Лишаване от свобода“.

На основание чл. 189, ал. 3 от НПК, съдът е осъдил подсъдимите М. Ф. Е. М., И. Л. М. , Ж. Т. Б., А. А. П., И. К. Й. да заплатят в полза на държавата сумата от по 1447.96 лева /хиляда четиристотин четиридесет и седем лева и деветдесет и шест стотинки/ представляващи разноски за всеки един от тях.

Против присъдата е постъпил протест от Специализираната прокуратура, в който се счита присъдата за неправилна и необоснована, тъй като съдът неоснователно е бил пренебрегнал покрепящите обвинението доказателства, като не е кредитирал показанията на свидетелите Т. А., П. П., Ж. К., П. П., като последният е наблюдавал подготовката и предвиждането на подсъдимите до св. В., както и влизането в дома, чрез разбиване на балконската врата, показанията на свидетелите В. Д., З. С., Б., И., Й., И. Б., Р. З., И. А., игнорирана е намерената дактилоскопна следа на подсъд. И. М.. Считат се за неправилни изводите на СНС за липсата на факти за периода на престъпното сдружение, взаимоотношенията между подсъдимите в групата, на което основание се твърди, че оправданите подсъдими са участвали в организирана престъпна група създадена с користна цел и с цел извършване на престъпления по чл. 195 и 198 НК, като участниците в групата са изпълнявали действията по поставени задачи от ръководителя Е. М.. Обръща се внимание на ВДС получени при експлоатацията на СРС, от които било видно бързината на създадената организация от групата при подготовка на кражба в св. В.. Твърди се, че извода за участие на подсъдимите Ж. Б. и И. М. се извежда от намерени при претърсването и изземването на вещи от дома на Б. и И. М. маски, приспособления за заглушаване, радиостанции, пистолет, ножове, масивен синджир, разпознат от св.В. и П. Д.. Твърди се още, че представения четири години след деянието синджир от свидетеля Д. бил видимо чисто нов, което явно заблуда на съда и мотивите за да променят показанията си свид. Д. били по различни причини. Сочи се, че организирана престъпна група е била под ръководството на подсъдимия Е. М. и съществуването на това сдружение продължило за периода от ноември 2011 година до 22.09.2012 г. Иска се да се отмени присъдата на основание чл. 334 ал.1 т.2, вр. с чл. 336 ал.1 т.2 НПК и се постанови нова, с която да се признаят подсъдимите М. Е. М., И. М., Ж. Б., А. П. и И. Й. за виновни по обвинението в обвинителния акт по член 321 НК, като на Е. М. се наложи наказание от шест години лишаване от свобода, а на останалите подсъдими И. М., Ж. Б., А. П. и И. Й. по пет години лишаване от свобода, което да бъде изтърпяно ефективно. Иска се и подсъдимите да бъдат признати за виновни за деяние при условията на чл.142 ал. 2 т. 8 НК и по първоначално повдигнатите им обвинения.

Против присъдата е постъпила жалба и допълнителна такава от адв. Г. Г. защитник на подс. М. Е. М., в която се счита, че присъдата е неправилна-постановена в нарушение на материалния закон, в противоречие със събраните гласни и писмени доказателства, че е необоснована и несправедлива.

Иска се на основание чл. 334 т.2 НПК да се отмени присъдата в осъдителната ѝ част и да се постанови нова такава, като на основание чл. 336 ал.1 т.3 НПК да бъде оправдан подс. Е. М.. Алтернативно моли да бъде отменена присъдата и делото да бъде върнато на друг състав за отстраняване на допуснати процесуални нарушения. Алтернативно моли да бъде намален размера на наложеното наказание, поради явна несправедливост. В допълнението към въззивната жалба се сочи, че неправилното приложение на материалния закон е резултат от допуснати съществени процесуални нарушения при оценка и анализ на доказателствената съвкупност. Счита се, че е допуснато съществено процесуално нарушение, поради необсъждане на нито един от доводите на защитата, без да бъдат изследвани в пълнота всички обстоятелства по делото. Цитират се решения №418 по НД № 1433/2012 г., и по НД №450/2010 г на ВКС. Счита се, че присъдата по обвинението по чл.195 НК е постановена при нарушение на чл.103 и 303 НПК и въз основа на неправилна оценка на доказателства и подзащитния ѝ е осъден по обвинението за престъпление по чл.195 ал. 2 НК. Обръща се внимание на времеви период между проникването в дома на семейство Д. и задържането на подсъдимите. Соци се, че не е установено на кой етаж на къщата са извършени неправомерни деяния. Твърди се, че огледа на местопроизшествие на къщата е опорочен, което е било установено от разпита на поемните лица както и от този на свид. П., а от заключението на трасологичната експертиза на патрона от бравата сочи се, че той е бил абсолютно здрав. Твърди се, че лицата заснети от приложените по делото ВДС, не могат да бъдат идентифицирани. Твърди се още, че за вещите предявени на свид. Д. тя е заявила, че не са техни. В този смисъл били и показанията на свид. Д. и свид. В. П.. Обръща се внимание на показанията на полицейските служители И. Д., Н. Г. и И. А., както и на допуснатата допълнителна съдебно оценителна експертиза. Счита се, че недоказано е и обвинението за опита за кражба, като се акцентира на противоречиви показания на свидетелите Д.. Твърди се още, че е допуснато нарушение на закона при индивидуализация на наказанието, като не са отчетени обстоятелства, определящи налагането на значително по-леки наказания.

Депозирана е и въззивна жалба и допълнение към нея от подс. А. А. П., чрез защитника му адв. В. Т., в която се изразява недоволство от присъдата в осъдителната ѝ част, като се счита, че тя противоречи на закона и доказателствата по делото. На основание чл. 334 ал.1 т.2 НПК се иска да бъде отменена и се постанови нова, с която да бъде признат за невиновен. Заявила е, че на основание чл. 320 ал.3 НПК, ще направи допълнение към нея до даване на ход на делото пред въззивната инстанция, което не е сторено.

Срещу присъдата е подадена жалба и допълнение към нея от подс. Ж. Т. Б., чрез защитниците му адв. Н. Д. и адв. Г. М., в която се счита, че присъдата е незаконосъобразна, неправилна и необоснована и постановена при съществено нарушение на процесуалните правила и на материалния закон. Навеждат се доводи за липса на доказателства за престъплението, за което осъден подс. Б., както и за липсваща сума предмет на престъплението. Възражава се и срещу изводите на съда, досежно частта от присъдата, с която подсъдимият е признат за виновен по обвинението по чл. 339 ал.1 НК. Иска се да се отмени присъдата в осъдителната ѝ част и се постанови нова, с която подс. Б. да бъде оправдан. Алтернативно се иска делото да бъде върнато на Специализираната прокуратура или на друг състав от СНС, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Алтернативно се моли да се приеме, че наложеното наказание е явно несправедливо и се намали размера му.

Въззивна жалба и допълнение към нея е депозирана и от адв. В. Б., защитник на подсъдимия И. Л. М., в която се иска да се отмени присъдата като неоснователна, незаконосъобразна и постановена в нарушение на материалния закон и в противоречие с доказателствата по делото. На основание чл. 336 ал.1 т.3, вр.с чл. 334 т.2 НПК се иска да се отмени присъдата изцяло или измени на основание чл. 337 т.1 или т.4, вр. чл. 334 т.3 НПК.

Въззивна жалба е постъпила и от адв. Н. Ш. – защитник на подс. И. Й., в която се счита, че присъдата е неправилна и незаконосъобразна. Твърди се, че от доказателствата по делото не се установявало по несъмнен начин авторството на деянието, за което е осъден Й.. Алтернативно се счита, че определените наказания са явно несправедливи и не отговарят на критериите на чл. 54 и чл. 55 НК. Иска се да се отмени обжалваната присъда и се постанови нова, с която подс. Й. да бъде оправдан. Алтернативно се моли да се приложи разпоредбата на чл. 55 ал.1 т.1 НК като изпълнението на наказанието се отложи при условията на чл. 66 НК.

Въззивният състав намира, че са спазени изискванията на процесуалния закон по формата и движението на жалбите. Част от тях, макар и лаконични, отговарят на минималните критерии на чл.320 от НПК за съдържание.

В съдебно заседание представителят на Апелативна специализирана прокуратура счита, че не са събрани доказателства, които да обосноват становище, че подсъдимият Е. М. е ръководил, а подсъдимите М., Й., П. и Б. са участвали за времето от месец ноември 2011г. до 22.09.2012 в ОПГ. Поради това не навежда доводи срещу присъдата в тази ѝ част, а предоставя на съда да прецени законосъобразността, правилността и обосноваването на присъдата, както и основателността на протеста.

Счита обаче, че в обжалваната ѝ част присъдата е правилна и законосъобразна и моли да бъдат отхвърлени алтернативните искания в жалбите за намаляване размера на наложените наказания и отмяна на ефективните наказания. Намира, че първостепенният съд е оценил правилно и обосновано доказателствата, а твърдяните в жалбата процесуални нарушения са били обсъдени от съда.

Поради изложеното, моли да се потвърди присъдата в осъдителната ѝ част, а жалбите на защитата се оставят без уважение.

Защитникът на подсъдимия И. Л. М.- адвокат Б. поддържа жалбата си по съображенията изложени в нея, а протеста моли да се остави без уважение. Според защитата върху къщата на свид. Д. не е имало външни белези от увреждане и вратата била непокътната. Изнася съображения, че според свид. Н. подсъдимите прекарали в къщата две часа, през което време те е следвало да бъдат задържани. Обръща внимание на твърдението в протеста относно запалката „Д.“ и златния синджир, които според прокуратурата били предмет на кражба. Иска да се остави протеста без уважение в тази му част, както относно обвинението по чл. 348б срещу подс. М., тъй като от писмото на КРС било видно, че въпросното радио средство не е негова собственост и не подлежало на разрешителен режим. Моли подсъдимия да бъде оправдан и сочи, че размера на наказанието лишаване от свобода е твърде висок, предвид доказателствата, за смекчаващи отговорността обстоятелства.

Защитникът на подсъдимия И. К. Й.-адвокат Ш., поддържа жалбата на подсъдимия и твърди, че по никакъв начин не е било установено, пострадалите да са получавали суми от банки в размера, който твърди. Обръща внимание, че деянието е било извършено през 2012 година и са налице многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, при което наложеното му наказание е прекомерно високо. Моли подсъдимият да бъде оправдан, алтернативно предлага наложеното наказание да бъде отложено при условията на чл. 66 НК.

Защитникът на подсъдимия М. Файсал Е.-М.- адвокат Г., моли присъдата да се потвърди в оправдателната ѝ част, а в осъдителната ѝ част като абсолютно неправилна да бъде отменена. Обръща внимание, че по време на огледа на местопроизшествие не е направена снимка на въпросното цвете и да се види, какво е имало вътре. Счита, че доказателствата са събрани при изключително съществени процесуални нарушения, а назначената експертиза в хода на въззивното производство не е ясна по въпроса дали във въпросното цвете е имало пари, за които свидетелите Д. сочат различни размери. Обръща внимание, че твърдяната кражба на запалката и синджира не е извършена според показанията на свидетелите Д., дадени на по-късен етап. Счита наложеното наказание на подсъдимия Б. за абсолютно тежко при условие, че е с чисто съдебно минало.

Защитникът на подсъдимия Б.-адвокат Д. възразява срещу тезата на обвинението за подробно и обширно обсъдени доказателства от първостепенния съд. Според защитата първостепенният съд прави предположения и хипотези, което противоречало на чл. 303 НПК. Твърди, че поемните лица присъствали на огледа на местопроизшествие не са видели нищо и твърдяната за налична сума пари би следвало да бъде установена в цветето, където не е била видяна. Поради това протокола не е бил годно доказателствено средство. Според адвокат Д. свидетелите Д. и пред въззивният съд са дали противоречиви показания и те били некоректни относно наличието на парична сума, която по никакъв начин не е била установена в дома им. Счита, че още при оглед на местопроизшествие било елементарно да се установи наличието на пари в короната на цветето и неизвестно за него как тези пари се появяват там по време на следствия експеримент. Обръща внимание, че в приложението на обвинителния акт никъде не е посочено използването на СРС и приложените от това действие ВДС по реда на чл. 246 НПК, а в същото време СНС се е позовал на тях.

Цитира се ТР №36/61 г. на ОСНК, въз основа на което прави извод, че цветето не е обичайно място за съхранение на пари. В същия смисъл било и Постановление №6/71г. на Пленума на ВКС, от което било видно, че вещ, която не се намирала по това време там не е извършен опит за кражба.

Защитата твърди още, че лицево-идентификационната експертиза не могла да установи, което и да било от лицата и да ги разграничи и да го свърже, с който и да било от подсъдимите, а това било важно за да може да се определи точно какво всеки един от лицата е извършил и каква е неговата пристъпна дейност. В този смисъл, ако се приеме само влизане в къщата на подсъдимия Б. той би следвало да носи отговорност само за престъпление по чл.170 НК.

Защитата твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приЕ., че е налице повреждане на бравата, от където са били проникнали подсъдимите, че е била използвана стълба, а нейните характеристики не отговаряли на условията за проникване в къщата на свид. Д., тъй като патрона на врата е бил здрав.

Счита, че не са налице безспорно установени доказатЕ.ства относно подс. Б. по обвинението за извършено престъпление, и отдЕ.но от това престъплението няма предмет. Алтернативно моли да бъде прието, че подсъдимият е осъществил състава на чл.170 НК и да се приложи чл.78а НК. Ако не бъде приета и тази теза моли да бъде отложено изпълнението на наказанието му при условията на чл. 66 НК предвид това, че има близнаци, че е единствения работещ член в семейството и цЕ.ите на наказанието биха постигнати и по този начин.

Другият защитник на подсъдимия Б.- адвокат М. акцентира на показанията на свидетЕ.и, които не давали показания за наличието на твърдяната от сем. Д. пари в къщата ѝм. Поемните лица, които били допуснати до разпит също не давали показания за наличието на такава сума пари. Сочи, че от справките на банки, не било видно Д. да е бил клиент. Защитата счита, че свид. Д. никога не е имал в негово владение парите, нито някога са били негова собственост, а „А.“ М не е била негова собственост нито на съпругата му. Адвокат М. сочи , че в свои показания свид. Д. е твърдял, че е получил сумата пари на 21.09.2012 година както и че бил ги изтеглил от банка. Т.е твърдението на Д. било за няколко дни преди той да е имал възможност да ги придобие. Твърди, че всички разплащания по тези сдЕ.ки били по банков път и по сметка в Ц. и по тази причина показанията на сем. Д. са били в противоречие с останалите доказатЕ.ства по дЕ.ото.

Относно обвинението за престъпление на подс. Б. по чл. 339 ал.1 НК счита, че на подсъдимия е било нарушено правото на защита, тъй като обвинението е било в редакция, каквато не е била налична към момента на извършването му и той е бил осъден за непосочена правна норма, която обвинението да е приЕ.о за нарушена. Същото важало и за присъдата в частта, в която подсъдимият е признат за виновен за държане на боеприпаси. ОтдЕ.но от тези възражения защитата намира наложеното наказание на подсъдимия Б. за изключитЕ.но завишено, тъй като подсъдимия не е осъждан, касае се за опит и инкриминираната сума не е била в изключитЕ.но огромни размери. Моли да се признае подсъдимият за невиновен и по двете обвинения по чл. 195 и чл. 339 НК, а ако се приеме, че е извършил престъплението по чл. 339 ал.1 НК да се приложи чл. 9 ал. 2 НК. Алтернативно се предлага да се намали размера на наложеното му наказание и се отложи изпълнението му.

Защитникът на подсъдимия А. П.- адвокат К. моли присъдата срещу подсъдимия да бъде отменена и подсъдимия оправдан, а протеста се остави без уважение. Счита, че начина на проникване в къщата е предположение и никакви доказателства нямало в тази насока. Не е било доказано и твърдяното наличие на пари в къщата на сем. Д..

По другото обвинение за престъпление счита, че не било налице държане от наркотични вещества от подсъдимия П. на 22.09.2012 година, тъй като той тогава бил в РУ на МВР Слънчев бряг. Обръща внимание, че на издетото прахообразно вещество не са правени тестове при изземването му, което се доказвало от разпита на поемните лица както и че в техният дом е живял вуйчо, който бил наркозависим. По тези сигнали имало и образувано досъдебно производство.

По обвинението за държане на огнестрелни оръжия защитата моли да не се кредитира протокола за оглед, тъй като той не е бил съставен по реда в НПК и е бил в противоречие със заявленията на поемните лица и тези предмети не могат да бъдат обвързани с подсъдимия П..

Подсъдимият М. моли да бъде оправдан по всички обвинения, тъй като не е бил извършил престъпленията. Изтъква, че е баща на две деца . Моли за оправдателна присъда или по-леко наказание..

Подсъдимият Й. поддържа защитата му. Моли да бъде оправдан.

Подсъдимият Е.-М. заявява, че не е извършил престъпленията и моли за справедливо решение. Моли да бъде оправдан.

Подсъдимият Б. поддържа казаното от защитниците му. Заявява, че не влизал в чужди недвижима собственост и не е извършил престъпленията, за които е обвинен.

Подсъдимият П. моли да бъде отменена присъдата му. За намерените вещи в дома му сочи, че се води дознание. Заявява, че е с чисто съдебно минало, но ако съдът го намери за виновен да бъде намалена присъдата му, тъй като е бил глава на семейство, имал две деца и родителска първа група инвалидност. Моли да бъде оправдан.

Апелативният специализиран наказателен съд в настоящия състав, като се запозна със заявените доводи във въззивният протест и въззивните жалби, взе предвид становищата на страните и доказателствата по делото и като извърши изцяло служебна проверка на атакуваната присъда в рамките на правомощията си по чл.314 НПК намира протеста и жалбите срещу първоинстанционната присъда за неоснователни, поради което следва да бъдат оставени без уважение и на основание чл. 338 НПК, присъдата следва да бъде потвърдена.

Първоинстанционният съд правилно е установил фактите по дЕ.ото. От събраните и проверени от настоящия съдебен състав гласни доказатЕ.ства, събрани по инициатива на държавното обвинение, както и по собствена инициатива на основание чл.107 НПК, съдът не намира основания за изменение на констатациите от фактическо естество, изградени от предходна съдебна инстанция.

Подсъдимият М. Ф. Е. М. е [дата на раждане] в [насЕ.ено място], живущ в същия град ,българин, български гражданин, със средно образование, не работи, неосъждан.

Подсъдимият И. Л. М. с ЕГН [ЕГН] е [дата на раждане] , в [насЕ.ено място], живущ в същия град, българин, български гражданин, средно образование, неженен, не работи, неосъждан.

Подсъдимият Ж. Т. Б. с ЕГН [ЕГН] е [дата на раждане] в [насЕ.ено място], живущ в същия град, българин, с българско гражданство, средно -специално образование, женен, работи, неосъждан.

Подсъдимият А. А. П. с ЕГН [ЕГН] , е [дата на раждане] в [насЕ.ено място], българин, български гражданин, средно образование, неженен, работи, неосъждан.

Подсъдимият И. К. Й. с ЕГН [ЕГН] е [дата на раждане] , в [насЕ.ено място], живущ в същия град, българин, български гражданин, средно -специално образование, неженен, не работи, неосъждан.

Подсъдимите М. Ф. Е. М., И. Л. М., Ж. Т. Б., А. А. П. и И. К. Й. всичките от [насЕ.ено място], се познавали .

На 02.05.2011г. в [насЕ.ено място] е бил извършен грабеж от обществен трезор. В следствие в сектор „ Грабежи“ в СДВР била получена оперативна информация за лица евентуално съпричастни към деянието, а именно подсъдимите М. Е. М., И. М. и И. Й.. С цЕ. проверка на информацията започнало проучване на лицата и установяване на тяхната самоличност. СлужитЕ.ите от СДВР преценили, че с оглед доказване на грабежа е било необходимо използване на специални разузнаватЕ.ни средства. Прямо подсъдимите били приложени способите: наблюдение - зритЕ.но, чрез използване на технически средства, с оглед разкриване и документиране на дейността и поведението на лицата при тяхното движение и пребиваване на различни места; подслушване, чрез използване на технически средства за установяване на тЕ.ефонната комуникация на лицата; проследяване - зритЕ.но и чрез използване на технически средства, с оглед разкриване и документиране движението на подсъдимите М. Е. М., И. М., Ж. и И. Й.. Били поискани и надлежно разрешени от СГС въпросите СРС, за деяния по чл. 198 от НК.

По надлежния ред били предоставени разрешения по чл.5,6 и 7 от ЗСРС, от 05.09.2012г. год. по отношение на подсъдимия М. Е. М., продължено с разрешение от 18.07.2012; от 18.07.2012 год., по отношение на подсъдимия И. М., продължено с разрешение от 05.09.2012г. и от 17.09.2012 год., по отношение на подсъдимия И. Й.. Разрешението за подслушването им е по чл.6 от ЗСРС на мобилните тЕ.ефони ползвани от подсъдимите лица, на основание чл.12, ал.1, т.4 от ЗСРС.

При експлоатирането на СРС, не са били събрани доказатЕ.ства за съпричастност на подсъдимите към извършения грабеж в обществен трезор, но същевременно е била получена информация за подготовка на друго тежко умишлено престъпление по глава пета, раздЕ.и I и II от особената част на НК от страна на контролираните, чрез СРС лица.

В резултат на така експлоатираните СРС, служитЕ.ите на СДВР придобили информация, че подсъдимият И. Й. е получил информация от свидетЕ.я Т. А., за лице от [насЕ.ено място]- свид. В. Д., което притежава значитЕ.но имущество и съхранява големи по размер парични суми в дома си. От своя страна подсъдимият И. Й. сподЕ.ил тази информация с подсъдимия М. Е. М. в тЕ.ефонен разговор проведен на 10.09.2012г. между тях от тЕ.ефони с номера [ЕГН] /ползван от подсъдимия М. Е. М./ и номер [ЕГН] /ползван от подсъдимия И. Й./ Разговорът е бил подслушан и записан /разговор № 1 от протокол рег. № R.-001-05/04-C-362 находящ се в том 1 ВДС- л.22-24/. При този разговор двамата подсъдими се разбрали и да се срещнат да обсъдят получената информация. Комуникацията между подсъдимите М. Е. М. и И. Й. била провеждана от тези тЕ.ефонни номера.

На 11.09.2012г. подсъдимият М. Е. М. от тЕ.ефон с номер [ЕГН] се обадил на подсъдимия И. М. на тЕ.ефон с номер [ЕГН] и му съобщил за получената информация. Този разговор също бил записан при експлоатирането на СРС и тЕ.ефонната комуникация между подсъдимите М. Е. М. и И. М. била провеждана от тези тЕ.ефонни номера.

На 13.09.2012г. в 12.02ч. бил проведен разговор между подсъдимите М. Е. М. и И. Й., при който двамата обсъдили получената информация. При разговора подсъдимият И. Й. казал, че има вероятност след осем дена мястото да е свободно, след това подсъдимият М. Е. М. взЕ. решение да се отиде до мястото, въпреки разходите за път. Двамата се разбрали да се срещнат същия ден, за да обсъдят подробностите. Няколко минути след това в 12.07ч. подсъдимият И. Й. от тЕ.ефон [ЕГН] се обадил на свидетЕ.я Т. А. на тЕ.ефон [ЕГН]. След това между подсъдимите Й., М. и М. били проведени още разговори и среща. На 14.09.2012г в 16.18ч. подсъдимите М. Е. М. и И. М. провЕ.и друг тЕ.ефонен разговор, при който обсъдили пътуването, решили да вземат с тях лица с прякори „Гнилия“ - подсъдимия А. П. и още едно лице - подсъдимия Ж. Б.. Уговорили начина на придвижване и времето на тръгване, като се разбрали да тръгнат в 3-4 следобед, за да не пристигнат много рано / разговор № 3 от протокол рег. № R.-001-05/04-С-360 находящ се в том 1 ВДС- л.7-8/. Подобен разговор бил проведен и с подсъдимия И. Й. .

След като подсъдимите планирали пътуването до С. В., започнали да се уговарят и какви инструменти ще са им необходими за влизане в къщата. На 15.09.2012г. в 14.49ч. подсъдимите М. Е. М. и И. М. провЕ.и тЕ.ефонен разговор, при който се разбрали М. Е. М. да вземе отверки и иглички /разговор № 4 и 5 от протокол рег. № R.-001-05/04-С-360 находящ се в том 1 ВДС- л.9/.

Уговорили се да заредят всички Е.ектронни устройства, необходими за влизането в дома на свидетЕ.я В. Д. /разговор № 7 от протокол рег. № R.-001-05/04-С-360 находящ се в том 1 ВДС- л.10-11/.

Междувременно подсъдимите продължавали, чрез подсъдимия И. Й. и свид. Т. А. да получават информация кога в дома на свидетЕ.я В. Д. няма да има хора. Първоначално получили информация, че на 18.09.2012г.-вторник, свидетЕ.я В. Д. ще празнува рожден ден и няма да е в дома си. На 17.09.2012г. обаче подсъдимият И. Й. разбрал от свид. Т. А., че датата, в която свидетЕ.я В. Д. ще празнува рожден ден не е 18, а 19.09.2012г.-сряда, за което веднага уведомил подсъдимия М. Е. М., /разговор № 11 от протокол рег. № R.-001-05/04-С-362 находящ се в том 1 ВДС- л.32-33/. От своя тЕ.ефон подсъдимият М. Е. М. съобщил информацията на подсъдимия И. М. в разговор проведен на същия ден в 16.13ч. /разговор № 9 от протокол рег. № R.-001-05/04-С-360 находящ се в том 1 ВДС- л.12/.

На 18.09.2012г. в 16.46ч. подсъдимият И. Й. се обадил на подсъдимия М. Е. М.. При този телефонен разговор подсъдимият И. Й. информирал М. Е. М., че е получил информация от свидетеля Т. А., а именно , че свидетеля В. Д. държал в дома си голяма сума пари между 500 000 и 600 000 лева, с която щял да строи обект, че е имал готовност да плати на трети лица веднага сумата от 160000 лева за парцел., но хората не се съгласили защото искали 200000 лева. Също така му съобщил, че свидетеля Т. А. му е казал, че все още свидетеля В. Д. се двоумял дали да празнува рождения си ден, тъй като чакал потвърждение от свои приятели от [населено място], дали ще могат до присъстват и че ще разбере за това до 12ч. на следващия ден. Казал му също, че в петък или събота свидетеля В. Д. ще пътува извън [населено място] на 300-400км. да празнува. Подсъдимият И. Й. информирал М. Е. М. и за това, че при тези празници взимат и бабата и детето, които живеят в къщата, а след това бабата прибираща детето. След това двамата решили да отидат до [населено място] и на място да преценят какво да правят. /разговор № 12 от протокол рег. № R.-001-05/04-С-362 находящ се в том 1 ВДС- л.33-36/. След като приключили разговора подсъдимият М. Е. М., обмислил получената информация и пак се обадил на подсъдимия И. Й. като му казал да разбере къде ще бъде бабата. Подсъдимият И. Й. му отговорил, че е разбрал, че тя седи два- три часа и след това се прибира с детето също така, че сина на свидетеля В. Д., които е студент също се е прибрал. Подсъдимият М. Е. М., казал на подсъдимия И. Й. да говори със свидетеля Т. А. и да му каже да се опита да убеди свидетеля В. Д. да празнува рождения си ден тази вечер. Също така му поръчал да се опита да събере допълнителна информация. Двамата подсъдими отново разговаряли и за парите в брой, които държал свидетеля В. Д. в дома си и какви пари е получил от продажба на апартаменти. /разговор № 13 от протокол рег. № R.-001-05/04-С-362 находящ се в том 1 ВДС- л.36-40/.

На 19.09.2012г. в 11.45ч. свидетел Т. А. се обадил от телефонен номер [ЕГН] на телефона на свидетел В. Д. на телефон с номер [ЕГН], като му честитил рождения ден. Свидетел В. Д. му казал, че няма да празнува, но по-късно му казал да запази десетина места в заведение „Каручката“ и го поканил да отидат да се напият / разговор № 2 от протокол рег. № R.-001-05/04-С-361 том 1 ВДС- л.72-73/. Тази информация свидетел Т. А. предал на подсъдимия И. Й.. От своя страна в 13.05ч. на 19.09.2012г. подсъдимият И. Й. се обадил по телефона на подсъдимия М. Е. М. и му казал, че свидетел В. Д. ще запазва от 7-8 часа, маса за 10 човека и Т. А. трябвало да стори това. Веднага след този разговор в 13.06ч. подсъдимият М. Е. М. се обадил на подсъдимия И. М. и му казал, че трябва да тръгват, защото са получили информация, че свидетел В. Д. е запазил маса за десет души, като единственото, което било неясно е дали бабата ще е там. Подсъдимия М. Е. М. изразил становище, че трябва да се пробват да влезнат в къщата. След известно колебание подсъдимият И. М. се съгласил да тръгнат и тогава подсъдимия М. Е. М., му казал да извика и подсъдимите А. П. и Ж. Б.. Разбрали се също след 30-40 минути подсъдимият М. Е. М. да отиде да вземе подсъдимия И. М. /разговор № 11 от протокол рег. № R.-001-05/04-С-360 том 1 ВДС- л.13-14/. В 13.08ч. подсъдимият М. Е. М. се обадил по телефона на подсъдимия И. Й. и му казал, да се приготвя да тръгва и че ще тръгнат към три часа. Подсъдимият М. Е. М. отново попитал за бабата, на което подсъдимия И. Й. отговорил, че всички трябва да са заедно, защото свидетел Т. А. е бил пресметнал хората, които ще присъстват на рождения ден, а и бабата винаги преди това е ходила и след това е прибирала детето. Двата се уговорили подсъдимият И. Й. да се приготви, а подсъдимия М. Е. М. да му каже кога да слезе и кой ще го вземе /разговор № 16 от протокол рег. № R.-001-05/04-С-362 том 1 ВДС- л.42-43/. В 13.11ч. подсъдимият М. Е. М. отново се обадил на подсъдимия И. М. по телефона и го уведомил, че са пресметнали броя на хората, които са били поканени на рождения ден и излизало, че и бабата ще присъства /разговор № 12 от протокол рег. № R.-001-05/04-С-360 том 1 ВДС- л.14/.

По-късно същия ден на 19.09.2012г. подсъдимите М. Е. М., И. Й., И. М., Ж. Б. и А. П. се срещнали на бензиностанция в [населено място]. Подсъдимите М. Е. М. и И. Й. се качили и пътували за [населено място] с един автомобил, а подсъдимите И. М., Ж. Б. и А. П. в друг.

Междувременно в 16.41ч. свидетел В. Д. се обадил по телефона на свидетел Т. А. и му казал, че вечерта към осем и половина - девет часа ще празнуват в ресторант „Чевермето“ [населено място] .

Около 20.30ч. на 19.09.2012г. свидетел В. Д. и семейството му са отишли да празнуват рождения ден в ресторант „Чевермето“ в [населено място].

Около 21 часа подсъдимите пристигнали в С. В. и паркирали автомобилите, с които пътували в близост до къщата на свидетел Е. В. Д., находяща се на [улица] №6. Въпросната къща била на четири етажа, на първия етаж в обособен апартамент живеела майката на свидетелката П. Д. - В. Г.. На втория етаж в обособен апартамент живеел свидетел Е. В. П. - син на свидетелката П. Д.. Апартамента намиращ се на третия етаж на къщата бил необитаем, а в този на четвъртия етаж живеели свидетелите В. и П. Д.. Първоначално в 21.25ч. подсъдимите М. Е. М. и Ж. Б. минали по [улица] и огледали обстановката. По късно от 21.48ч. до 21.56ч. подсъдимите М. Е. М., И. М. и Ж. Б. преминали пеш и отново огледали [улица] и къщата на №6. За времето от 22.22ч. до 22.44ч. подсъдимият М. Е. М. отишъл в близост огледал къща №6 и двора ѝ, в 22.31ч. към него се присъединил и друг от подсъдимите. След това от 23.01ч. до 23.05ч. подсъдимият М. Е. М., отново отишъл на [улица] и продължил да оглежда къщата на №6, влязъл в двора на същата, в същото време друг от подсъдимите стоял от другата страна на улицата и наблюдавал. От 23.10ч. до 23.14ч. подсъдимите М. Е. М., И. Й., И. М., Ж. Б. и А. П. се събрали в градинка, находяща се между [улица] и „Г.С.Р.“ в [населено място] и разговаряли. В 23.47ч. подсъдимите М. Е. М. и И. М. отново отишли пеш пред къщата на [улица] №6 в С. В. и подсъдимия М. Е. М. влязъл в двора на къщата, а подсъдимия И. М. останал от другата страна на улицата да наблюдава. В 23.50ч. двамата подсъдими си тръгнали от [улица]. След това подсъдимите с двата автомобила се прибрали в [населено място].

На следващия ден 20.09.2012г. свидетелят Т. А. при телефонен разговор с подсъдимия И. Й. съобщил, че свидетелят В. Д. и жена му на 21.09.2012г. ще пътуват до [населено място] и няма да са в дома си в С. В.. От своя страна на 20.09.2012г. в 15.09ч. подсъдимият И. Й. телефонирал на подсъдимия М. Е. М. и му казал, че свидетел Е. В. Д. му се обадил и му е казал, че със сигурност на 21.09.2012г. свидетелите В. Д. и П. Д. ще пътуват за [населено място], съобщил му също, че този ден пристигнала приятелката на сина на свидетел Е. В. Д., как е протекло празненството предния ден и до колко часа са стояли вечерта.

Предвид получената нова информация подсъдимите М. М., И. Й., И. М., Ж. Б. и А. П. отново отишли на 21.09.2012 година до С. В. с цел да извършат кражбата на пари от дома на В. и П. Д..

Подсъдимият И. Й. предложил на подсъдимия М. Е. М., да пътуват с неговата кола, за да намалят разходите. Двамата също така обсъдили разходите, които са направили за пътуването предния ден и решили при следващото пътуване до С. В. да отидат там към девет-десет часа /разговор № 18 от протокол рег. № R.-001-05/04-C-362 том 1 ВДС- л.44-48/.

Междувременно свидетелката П. Д. като пълномощник на [фирма] извършила продажби на 17.09, 18.09 и 21.09.2012г. на апартаменти построени от дружеството, като част от парите от продажбите носила в дома си и предавала на свидетеля В. Д.. Така към 21.09.2012г. в дома на свидетелите В. и П. Д. имало сумата от 11 650 евро и 25 000 лева. Преди да тръгнат за [населено място], свидетелят В. Д. сложил сумата от 11 650 евро и 25 000 лева в черен найлонов плик и след това скрил плика между листата на стайно цвете в дома им. Малко по-късно свидетелите В. Д. и П. Д. тръгнали от С. В. за [населено място].

На 21.09.2012г. в 12.39ч. подсъдимият М. Е. М. се обадил на подсъдимия И. Й. и го попитал има ли информация дали свидетелите В. Д. и П. Д. са тръгнали. Подсъдимият И. Й. му отговорил, че все още свидетеля Т. А. не му се е обадил, но са се разбрали да му звънне към три часа. След това двамата се разбрали да се подготвят за пътуването. В 14.44ч. подсъдимият И. Й. се обадил на подсъдимия М. Е. М. и му казал, че е получил информация, че свидетелите В. и П. Д. тръгвали към С., но че свидетеля Т. А., не бил разбрал дали детето ще тръгва с тях. Две минути по-късно в 14.46ч. подсъдимият М. Е. М. телефонирал на подсъдимия И. Й., за да го пита дали ще пътуват с неговата кола, след като получил положителен отговор, разговаряли и как ще се разпределят по колите. Двамата се разбрали подсъдимият И. Й. да отиде с лекия си автомобил до бензиностанция на „О.“, в близост до жилището на подсъдимия М. Е. М., за да го вземе с колата. В 14.54ч. на същия ден подсъдимият И. Й. се обадил на подсъдимия М. Е. М. и му казал, да му вземе ръкавици. Подсъдимия М. Е. М. му отговорил, че принципно няма да му трябват, но подсъдимия И. Й. настоял и му казал, че ако минат към „план две“ ще му трябват. М. Е. М. се съгласил, а от своя страна подсъдимия И. Й. му казал, че той има всичко друго /разговор № 21 от протокол рег. № R.-001-05/04-C-362 том 1 ВДС- л.53-54/.

На 21.09.2012г. около 17.15ч. подсъдимите М. Е. М. и И. Й. се срещнали на бензиностанция на „О.“ в [насЕ.ено място], намираща се в близост до дома на подсъдимия М. Е. М.. Подсъдимият И. Й. отишъл с управлението от него л.а. „О.“ модЕ. „А.“ с ДК [рег.номер на МПС] . След това двамата подсъдими се насочили към бензиностанция на „Л.“ находяща се на автомагистрала „Т.“-изхода на [насЕ.ено място] посока [насЕ.ено място]. На въпросната бензиностанция ги чакали подсъдимите И. М., Ж. Б. и А. П., които били отишли там с л.а. „Ф.“ модЕ. „Г.“ с ДК [рег.номер на МПС] . ПредваритЕ.но подсъдимите били натоварили в леките автомобили сгъваема стълба, отвертки, клещи, лостове, подобрани и изпилени ключове, метални пластини и други инструменти за взломяване, радиосредства за връзка, уреди за заглушаване на мобилни сигнали, преносим кислороден с газова бутилка, въжета, фенери и др., които считали, че ще им са необходими за извършване на кражбата, взЕ.и и ръкавици.

Подсъдимият Ж. Б. взЕ. законно притежавания от него пистолет марка „Г.“, подсъдимите М. Е. М. и И. М. носЕ.и в себе си ножове.

От бензиностанцията петимата подсъдими потеглили в посока към [насЕ.ено място] с два леки автомобила. В автомобил марка „О.“ с ДК [рег.номер на МПС] , пътували подсъдимите М. Е. М. и И. Й. управляван от Й.. В л.а. марка „Ф.“ модЕ. „Г.“ с ДК [рег.номер на МПС] , пътували подсъдимите И. М., Ж. Б. и А. П.. С двата автомобила подсъдимите пристигнали в [насЕ.ено място] вечерта на 21.09.2012г. Лекия автомобил „О.“ с ДК [рег.номер на МПС] паркирали на улица в [насЕ.ено място], а в л.а. марка „Ф.“ модЕ. „Г.“ с ДК [рег.номер на МПС] натоварили инструментите и вещите, които щЕ.и да ползват за кражбата. Петимата подсъдими се качили в л.а. марка „Ф.“ модЕ. „Г.“ с ДК [рег.номер на МПС] и с него отишли до [насЕ.ено място]. След като пристигнали в [насЕ.ено място], подсъдимите паркирали автомобила близо до [улица].

От 23.01 ч. на 21.09.2012г. до 23.09 ч. подсъдимите М. Е. М. и И. М., отишли на [улица] [насЕ.ено място], огледали къщата, в която живеЕ.и свидетЕ.ите П. и В. Д., след което се отдалечили. От 23.23ч. до 23.26ч. на 21.09.2012г. подсъдимите М. Е. М. и И. М. пеш се придвижили до къщата на №б и я наблюдавали, в 23.26ч. към тях се присъединил и друг от подсъдимите, като тримата напуснали улицата малко след това. От 23.48ч. до 23.52ч. подсъдимите М. Е. М., И. Й., И. М., Ж. Б. и А. П. пеш отишли на [улица]и отново огледали къщата, в която живеЕ.и свидетЕ.ите П. и В. Д.. В 00.22ч. на 22.09.2012г. подсъдимите М. Е. М. и И. М. влезли в двора на къщата на №б, малко след тях в двора на къщата влезли и подсъдимите И. Й. и А. П.. В 00.30ч. последоватЕ.но от двора на къщата излезли подсъдимите М. Е. М., И. М., А. П. и И. Й., след което същите се насочили в посока [улица].

Около 02.30ч. на 22.09.2012г. подсъдимите М. Е. М., И. М. и Ж. Б. взЕ.и от лекия автомобил инструментите за взломването - поставени в раници, които подсъдимите Ж. Б. и И. М. сложили на гърбовете си, а подсъдимия М. Е. М. взЕ. сгъваемата стълба. Тримата подсъдими отново се насочили към къща №6 на @@105@ [насЕ.ено място], където ги чакали подсъдимите И. Й. и А. П.. Подсъдимите М. Е. М., И. М., Ж. Б. стигнали до къщата находяща се на [улица] [насЕ.ено място] и се покачили на гараж намиращ се непосредствено до къщата. Подсъдимите И. Й. и А. П. останали пред къщата. Подсъдимите М. Е. М., Ж. Б. и И. М. разпънали сгъваемата стълба и по нея се качили на тераса на третия етаж на къщата. С помощта на носените в раниците им инструменти, а именно стандартен шпилковадач или винт с резба подсъдимите разбили заключващия механизъм на вратата на терасата, след това разкъсали и гуменото уплътнение на вратата и я отворили. От там подсъдимите М. Е. М., Ж. Б. и И. М. влезли в къщата и се насочили към входната врата на обособения апартамент, в който живеЕ.и свидетЕ.ите П. и В. Д., които се намирал на четвъртия етаж на къщата. С носена от подсъдимите отвертка, разхлабили винтовете от външната страна на бравата на вратата, чрез натиск отворили входната врата на жилището. След това подсъдимите М. Е. М., Ж. Б. и И. М. влезли в жилището обитавано от свидетЕ.ите П. и В. Д.. Подсъдимите М. Е. М., Ж. Б. и И. М. започнали да търсят сумата пари, за която знаЕ.и, че свидетЕ.я В. Д. държи в дома си /към него момент сумата била 11650 евро и 25000 лева/. Подсъдимите отворили и претърсили намиращите се в жилището шкафове, гардероби и чекмеджета, въпреки това не успЕ.и да намерят паричната сума 11650 евро и 25000 лева, която била скрита от свидетЕ.я В. Д. между листата на стайно растение с широки листа. След като претърсили основно жилището, но въпреки това не успЕ.и да намерят паричната сума, подсъдимите М. Е. М., Ж. Б. и И. М. излезли от жилището на свидетЕ.ите П. и В. Д., слезли до терасата на третия етаж с помощта на стълбата до съседния гараж. След това подсъдимият М. Е. М. сгънал стълбата и заедно с подсъдимите Ж. Б. и И. М. слезли от гаража на улицата. Там подсъдимият М. Е. М. взЕ. сгъваемата стълба. През цялото време докато подсъдимите М. Е. М., Ж. Б. и И. М. били в къщата, подсъдимите И. Й. и А. П. били отпред пред сградата на [улица].

На 22.09.2012г. в 04.25 часа подсъдимите М. Е. М., И. М. и Ж. Б. излезли на [улица]и от там заедно с подсъдимите И. Й. и А. П. се насочили към лекия автомобил „Ф.“ модЕ. „Г.“ с ДК [рег.номер на МПС] . Когато стигнали до автомобила подсъдимите натоварили в багажника сгъваемата стълба и инструментите, а те се качили в купето на автомобила, като подсъдимият И. М. се качил и седнал на предната дясна седалка до шофьора, а подсъдимите М. Е. М., И. Й. и Ж. Б. се качили и седнали на задната седалка. Подсъдимият А. П. се качил в л.а, седнал на шофьорското място, привЕ. л.а. в движение и потеглил. Подсъдимите с л.а.тръгнали по [улица]- успоредна на [улица]. В близост до кръстовището на [улица]с [улица]на около 100м. от дома на свидетЕ.ите В. и П. Д. л.а. „Г.“ с ДК [рег.номер на МПС] , управляван от подсъдимия А. П., в които били и подсъдимите М. Е. М., И. Й., И. М. и Ж. Б. бил спрян от полицейски служитЕ.и на сектор С. към ОД МВР- Б.. СлужитЕ.ите на полицията разпоредили на подсъдимите да слязат от л.а. като едновременно с това отворили и четирите врати на колата. Подсъдимите не изпълнили полицейското разпореждане, поради което служитЕ.ите на сектор С. използвали физическа сила, за да ги изведат от колата, след това всички подсъдими били поставени легнали по лице на асфалта и им били поставени БЕ.езници. Част от подсъдимите оказали съпротива при поставянето на БЕ.езниците, което наложило използване на допълнитЕ.на физическа сила от страна на полицейските служитЕ.и. След поставяне на БЕ.езниците, служитЕ.ите от С. на ОД МВР- Б. проверили подсъдимите за опасни предмети. Тогава в чантичка на кръста на подсъдимия Ж. Б. бил намерен пистолет марка „Г.“, подсъдимите М. Е. М. и И. М. носЕ.и в себе си ножове. Полицейските служитЕ.и обезопасили оръжията и ги оставили на тротоара, като един от тях останал да ги охранява.

След това полицейски служитЕ.и отишли пред дома на В. и П. Д., на [улица] да събудят живущите, известно време след това, от къщата излязла В. Г., майка на свидетЕ.ката П. Д.. Полицейските служитЕ.и ѝ обяснили ситуацията и останали на мястото да осигурят местопроизшествието.

Малко по-късно на място пристигнали разследващ полицай и поемни лица. Били извършени оглед на местопроизшествие от 22.09.2012г. и изземване от тротоар до детска градина в гр. Св. Власт, следните вещи, а именно: /л.21-22, т. 3 ДП/- 2 бр. сгъваеми ножове, единия с метална връзка и надпис на острието „Мадпим“, другия с пластмасова дръжка и надпис на острието S. W.; черна чанта тип паласка; пистолет „Г.“ с № 0140119, в пълнителна му имало 13 бр. патрони и 1 бр. в цевта; разрешително за носене на оръжие на името на Ж. Т. Б.; лична карта на Ж. Т. Б.; мобилен телефон „С.“ с И. 35598710031112714; СИМ карта на „В.“ с № 89359032000013653122; 1 бр. нож с метална дръжка в черно и оранжево с надпис В. – сгъваема; 1 бр. фенерче с надпис С.; 1 бр. радиостанция със слушача с кабел към с надпис на станция L. Dj – G. № Т..

Непосредствено след това е било извършено и претърсване и изземване в л.а. „Ф.“ модЕ. „Г.“ с ДК [рег.номер на МПС] , от него били иззети следните вещи: Един брой черна раница с надпис “НР” в нея: три броя радиостанции с надпис „О.“ – Е., четири броя черни ръкавици от плат и кожа; един брой кутия със запалка в нея марка „D.“ № 4FK12j8; два броя секретни патрони и ключове към тях; два броя метални ключове на връзка; един брой триъгълна кърпа – синя; 2 бр. батерии “V.”, един бр. черно фенерче „M. naglite“, 1 бр. инст. кози крак“ 43 см; 1 бр. отвертка 2.0x14x 200-35 см. дължина; 1 бр. отвертка 25,5 см.; 1 бр. отвертка със срязан връх -18, 5 см. 1 бр. клещи тип „резачи“ червени дръжки; 1 бр. раздвижен френски ключ „френски ключ“ – 21 см., В прозрачна чантичка в раницата с надпис на малка чантичка “S. ley” следните предмети; 3 бр. пластики със син, зЕ.ен и жълт цвят, с различна форма на върха, 1бр. метална пластика леко заоблена в единия край, ширина 2 см. и дължина 13см.; 1 бр. „Г“ образна метална заготовка сплескана в дългото рамо; 1 бр. заготовка на ключ с издадена долна част на работния връх; 1 бр. S образна черна пластика усукана в единия край; 1 бр. черно фенерче бял метал; 1 бр. отвертка с обща дължина 22,5 см.; 1 бр. метален инструмент с метална черна дръжка с метална пластика излизаща от долната част; 1 бр. фенер тип лазер; сгъваема метална стълба с 13 стъпала; 1 бр. метален „кози крак“, 60 см дължина; 1 бр. раница с надпис „J. wolfskim“ в нея: 1 бр. метална бутилка с манометри с монтиран към тях гумен маркуч с метален накрайник; 8 бр. метални пръчки с надпис „вчосо“ и дължина 46см.; Маркуч, зЕ.ен накрая с ръкохватка с надпис „Вчосо“. Маркучът е с метален накрайник букса /мъжка/; Ръкохватка с метална пластика към нея кабЕ. с накрайник /мъжки/; 1 бр. акумулаторна батерия „У.“ 12Ж4АХ с монтиран на клемите накрайници.; 2 бр. кожени ръкавици; 1 бр. предпазни очила; Раница с надпис “Н.” в нея: 1 бр. мрежа оплетена от колан в овална форма с размер 1,60м., х 1,20м. Мрежата била поставена в четна чанта.; 1 бр. въже с дължина 6,74м., дебЕ.ина 2 см.; 1 бр. радиостанция О. –Е 71; 2 бр. ръкавици „М.“; 1 бр. шапка “domios”; 1 бр. антена; 1 бр. слушалки; 1 бр. тиксо –сиво; 1 бр. сив сак в него тоалетни принадлежности; 1 бр. връзка 9 ключа; 1 бр. Е.ектронно устройство в черна кутия с размери 11, 5х 6х3 см., с четири извода за антени към него свързани; 4 бр. антени с различна дължина с № 1 до 4; 1 бр. фенерче; връзка ключове с 9 бр. ключове и Е.. устройство към тях; 1 бр. мобилен апарат „С.“ И. 3534944/01/040990/0; карта СИМ „F.“ № 89359051100272802182.

Протоколът за претърсване и изземване е одобрен с Разпореждане по НЧД № 813/2012г. на Районен съд Несебър /лист 45-46, том 3/. Към протокола за претърсване и изземване има приложен албум за посетено местопроизшествие /л. 50-62, т. 3/. На претърсването и изземването са присъствали поемните лица И. А. А. и А. И. Б..

След това подсъдимите били отведени в сградата на ПУ в КК „Слънчев бряг“, където им бил извършен личен обиск.

На 22.09.2012г за времето от 09 часа до 11 часа е извършен оглед на местопроизшествие и изземване от къщата, в гр. Св. Власт, [улица] собственост на свидетелите Д. /л. 32-33, т. 3/. От там са били иззети: 1 бр. секретен патрон от бравата на вратата на мансардния етаж; В качеството на поемни лица били свидетелите Р. К. П. и А. К. Ж..

При обиска на А. А. П., са намерени и иззети вещи, съгласно протокол за обиск и изземване в неотложни случаи с последващо съдебно одобрение /лист, 64-65 т. 3/, а именно: ТЕ.ефонен апарат марка „С.“, И. № 355138023597015, с батерия за него, СИМ карта на „В.“ № 89359032000013277286; Ч. кожени ръкавици - чифт с емблема „S“. Протоколът за претърсване и изземване е одобрен с Разпореждане по НЧД № 818/2012г. на Районен съд Несебър /лист 63, том 3/. На претърсването и изземването са присъствали поемните лица И. С. И. и Т. С. С..

При обиска на И. Л. М., са намерени и иззети вещи, съгласно протокол за обиск и изземване в неотложни случаи с последващо съдебно одобрение /лист, 67-68, т. 3/, а именно: 2бр. ръкавици; 16 бр. банкноти по 50 евро; 5 бр. по 1 долар; 1 бр. банкнота от 500 германски марки; 3 бр. банкноти по 100 лева. Протоколът за претърсване и изземване е одобрен с Разпореждане по НЧД № 814/2012г. на Районен съд Несебър /лист 66, том 3/. На претърсването и изземването са присъствали поемните лица И. С. И. и Т. С. С..

При обиска на Ж. Т. Б., са намерени и иззети вещи, съгласно протокол за обиск и изземване в неотложни случаи с последващо съдебно одобрение /лист, 76-77 т. 3/, а именно: Чифт ръкавици с надпис „Манстър“, на латиница, черни на цвят със зЕ.ени точки по пръстите, плетени размер „XL“; Мобилен апарат Н., черен на цвят със силиконов капак от задната му страна, черен на цвят, с карта на „В. с № 89359032200006200168; 4бр. банкноти по 20лв. и 1 бр. 10 лв.; 1бр., 1 бр. монета от 1 лев и 3 бр. монети от по 20 ст. 1 бр. часовник Е.ектронен с надпис „А." F.; 1 бр. гривна плетена; 1 бр. връзка със секретни ключове 5 бр. и ключодържатЕ.. Протоколът за обиск и изземване е одобрен с Разпореждане по НЧД № 815/2012г. на Районен съд Несебър /лист 75, том 3/. Към протокола за претърсване и изземване има приложен албум за посетено местопроизшествие /л. 78-89, т. 3/. На претърсването и изземването са присъствали поемните лица И. С. И. и Т. С. С..

При обиска на И. К. Й., са намерени и иззети вещи, съгласно протокол за обиск и изземване в неотложни случаи с последващо съдебно одобрение /лист, 70-71, т. 3/, а именно: 1 бр. платнена кърпа - черна на цвят; Мобилен апарат „С.", И. № 356097004532780, с батерия; СИМ карта на В. № 89359032000012851685; часовник „К. - Шок" -черен; малко катинарче; Сувенир с кожена каишка на него. Протоколът за обиск и изземване е одобрен с Разпореждане по НЧД № 816/2012г. на Районен съд Несебър /лист 69, том 3/. На претърсването и изземването са присъствали поемните лица И. С. И. и Т. С. С..

При обиска на М. Ф. Е. М., са намерени и иззети вещи, съгласно протокол за обиск и изземване в неотложни случаи с последващо съдебно одобрение /лист, 73-74, т. 3/, а именно: Мобилен тЕ.ефон марка „С." , с И. № 355987003127635; 1 бр. СИМ карта на „В.", с рег № 89359030002006418796 с батерия за него; Парична сума 1бр. банкнота от 50лв; 2 бр. по 20лв; 1 банкнота от 5 лв.; 3 банкноти от 2 лева, 1 бр. Протоколът за обиск и изземване е одобрен с Разпореждане по НЧД № 817/2012г. на Районен съд Несебър /лист 72, том 3/. На претърсването и изземването са присъствали поемните лица И. С. И. и Т. С. С..

Било извършено на 22.09.2012г. претърсване и изземване на лек автомобил на „О. А.“, с рег. [рег.номер на МПС] , тъмно син цвят. /л. 91-9, т. 3/- не са намерени вещи от значение за дЕ.ото. Протоколът за претърсване и изземване е одобрен с Разпореждане по НЧД № 819/2012г. на Районен съд Несебър /лист 90 , том 3/. На претърсването и изземването са присъствали поемните лица К. Д. А. и Т. Р. К..

При претърсване на 22.09.2012г. в апартамент, ползван от Ж. Т. Б. и С. З. Б., находящо се в [населено място],[жк] част, [жилищен адрес] са намерени и иззети множество оръжия и боеприпаси, за които е притежавал изискуемите по Закон разрешения. Освен тях обаче били намерени и иззети **1 бр. патрон с надпис 357 М.**, 1 кутия **с 50 бр. патрони калибър 9 мм** и 1 брой патрон кал 357 /9x22/, за които не е притежавал разрешение. Поемните лица присъствали на ПСД са били Г. Д. С. и Ю. М. Х.. Протоколът за претърсване и изземване е одобрен с Определение по НЧД № 1407/2012г. на СпНС /лист 38, том 1/. За тези боеприпаси подсъдимият Ж. Б. не е притежавал надлежно разрешение, което се изисква съгласно Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия .

Видно от приложената по делото съдебно-балистична експертиза представените патрони по делото са годни за стрелба.

Съгласно чл. 50 ал.3 от ЗОБВВПТИ / изм. ДВ бр.44 от 2012 година в сила от 01.07.2012 година/ лицата могат да придобиват огнестрелни оръжия, боеприпаси и др. след получаване на разрешение издадено от ГДНП. Тази разпоредба е била в сила към момента на извършеното деяние, т.е държане на въпросните боеприпаси. Независимо от посочените редакции от прокурора в обвинителния акт, правилно и законосъобразно първостепенният съд е приел, че разпоредбата като съдържание отговаря напълно на действащото към момента законодателство.

В жалбата на защитата на подсъдимия е отправен упрек към мотивите на съда, че е се отнесъл безкритично към показанията на свидетеля Д. Т., който сочи, че е при посещение в дома на подсъдимия е забравил над камината в хола кутия с 50 броя патрони за пистолет „М.“, които след това не ги е потърсил. По повод това възражение СНС е приел, че съгласно разрешението за държане на боеприпаси от свид. Т. му е било разрешено да държи до 45 броя от въпросните патрони, а не твърдяните от него 50 броя установени при претърсването и изземването. Няма да е как свид. Т. да закупи по законен ред 50 броя патрони. Поради това правилно е прието, че тези показанията на свид. Т. целят единствено оневиняване на подсъдимия Б.. В дома на подсъдимия са намерени 100 броя патрони от този вид. Тъй като Б. е обвинен с обвинителния акт само за 50 броя патрони няма как съдът да го признае за виновен и за останалите 50 броя. Налице е държане без разрешение и установена фактическа власт върху тези боеприпаси. Аналогична е и ситуация с патрона 357 за „М.“ и патрона тип 9x18 за „М.“, намерени при останалите оръжия, за които той не е имал разрешение за притежанието им.

Обстоятелството, че в акта на прокуратурата са изредени и петте алинеи от чл. 50 от ЗОБВВПТИ, не означава нарушено право на защита, тъй като обвинението отнесено към текста на чл. 339 НК е за държане на боеприпаси без съответно разрешение. Поради това твърдяното в жалбата на защитата в тази му част за допуснато процесуално нарушение и поддържано пред въззивният съд като неоснователно съдебният състав отхвърля. Относимата норма към момента на деянието в специалния Закон е била цитираната по-горе и коментирана от първостепенният съд в тази ѝ редакция.

Подсъдимият А. П. е имал разрешение да държи огнестрелни оръжия и боеприпаси. Разрешителното на подсъдимия А. П. е било за носене и държане на пистолет „Г. 22“, кал.40 и 50броя боеприпаси за него.

При извършено претърсване и иземване на 22.09.2012 година в апартамент ползван от свидетелката И. А. А. и подсъдимият А. П. находящ се в [населено място],[жк]блок 149 ет.6 , ап. 30 са намерени и иззети огнестрелни оръжия - стандартно огнестрелно оръжие- пистолет „М.“ със заличен фабричен номер, предназначено за стрелба със стандартни огнестрелни боеприпаси кал. 9x18мм , стандартно огнестрелно оръжие - автомат „К.“ с № АЦ 43 0914 предназначено за стрелба със стандартни огнестрелни боеприпаси кал. 7,62мм., стандартно огнестрелно оръжие - картечен пистолет „Ш.“ със заличен фабричен номер предназначено за стрелба със стандартни огнестрелни боеприпаси кал. 9x18мм, части от стандартно огнестрелно оръжие (цев, ударно-спусков механизъм и затворен блок), карабина, кал.22 long R. (калибър 5,6 мм), както и боеприпаси за огнестрелни оръжия - 58 броя стандартни пистолетни и огнестрелни боеприпаси кал. 9x 18 мм „М.“.

Тези оръжия и боеприпаси са съхранявани в жилището, в което живее подсъдимият П. без да има за това надлежно разрешение, което се изисква съгласно чл. 50 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия. В парче от светъл плат били увити два броя метални части, представляващи заглушителни за оръжие, с дължина съответно 15,5 см и 17,5 см. и поставени в черен найлонов плик. В друго парче плат били увити два броя метални части, представляващи заглушителни за оръжие с дължина съответно 23,5 см. и 14,5 см. Придобитите боеприпаси били поставени в картонени кутии. В други черен и червен /с надпис „К.“/ пликове били намерени един брой автомат марка „К.“ със съгваем приклад с № А. и пълнител. увити с плътен черен найлон, облепени с хартиено тиксо. В друг полиетиленов плик с надпис „Л.“ били намерени картучен пистолет „Ш.“ с надпис „А.“ заедно с пълнител., съдържащ 5 броя патрони със зЕ.ена на цвят сърцевина и 17 броя патрони с кафеникава сърцевина, увити в парче бял плат, облепени с хартиено тиксо. Всички тези вещи били поставени в раница черно зЕ.ена на цвят с надпис „К.“ /изписано с латински букви/, както и пистолета марка „М.“ със заличени номера на стандартното им място с пълнител. с 8 броя патрони със зЕ.ена сърцевина и надпис „10“ „00“. Раницата с гореописаните инкриминирани вещи били оставени в шкаф на южния балкон на жилището. До раницата била поставена и цев на пушка “2 В. В. N.P” 22 cal със заличен номер; пълнител. с надпис на дъното 22 L.R, цилиндрично метално тяло с дължина 19 см, завито в брошура „К.“ и зЕ.ено с тиксо към цевта. Тези вещи били сложени в сив полиетиленов плик, облепени с тиксо и поставени в бял плик с надпис „А.“. Върху тези оръжия и боеприпаси подсъдимият, упражнявал фактическата власт до 22.09.2012г. когато били открити и иззети при извършеното претърсване на дома му.

Подсъдимият А. П. не е имал разрешение да държи наркотични вещества. При извършено и претърсване и изземване в домът му на 22.09.2012 година в [населено място] ,[жк], блок 149 , ет.б, ап.30 били намерени кокаин в найлонова торба с надпис „К.“ с нето тегло 2090,00 грама, със съдържание на активно действащ компонент кокаин 65,0 %; кокаин с нето тегло 230,00 грама, със съдържание на активно действащ компонент кокаин 56,0 %; кокаин с нето тегло 55,00грама, със съдържание на активно действащ компонент кокаин 80,0 %, наркотика бил разпределен и запечатан в прозрачни полиетиленови пликове.

По торбата с надпис „К.“ са намерени и иззети дактилоскопни следи, които дактилоскопната експертиза е установила, че са оставени от подсъдимия И. М.. Наркотичните вещества са намерени и иззети от [жк], [жилищен адрес] в ап.30 от лявото крило в долната част на гардероб намиращ се в коридора на жилището. Видно от физико-химичната експертиза протокол № 13/ НАР-176 26.02.2012 година, стойността на намерените наркотични вещества е: - кокаин с нето тегло 2090,00 грама, със съдържание на активно действащ компонент кокаин 65,0 %, с цена за грам 190 лева, на стойност 397100 лева; - кокаин с нето тегло 230,00 грама, със съдържание на активно действащ компонент кокаин 56,0 %, с цена за грам 190 лева, на стойност 43700 лева; - кокаин с нето тегло 55,00 грама, със съдържание на активно действащ компонент кокаин 80,0 %, с цена за грам 265 лева, на стойност 14575 лева или общо на стойност 455 375 лева. Върху инкриминираните вещи подсъдимият е упражнявал фактическата власт.

При извършеното претърсване и изземване от дясна секция в холно помещение в дома на подсъдимия А. П. е намерена и иззета Е.ектронна везна със следи от запрашване по нея. Видно от заключението по назначената физико-химичната експертиза /т.2 стр.55/ по Е.ектронната везна са намерени следи от кокаин.

В хода на съдебното следствие пред въззивната инстанция на 30.11.2018 година обяснения даде подсъдимият А. П., в което разказа, че в началото на лятото през 2018 година жена му излизайки от работа са я пресрещнали две лица, които ѝ обяснили, че били дали някакви торби на вуйчо ѝ с име К. А. С., но не са получили сумата от пари за тях в размер на 150 000 лева и ѝ обяснили, че тази сума трябва да бъде възстановена. Тези лица говорЕ.и на сръбски език били въоръжени и след това изчаквали жена му пред дома ѝм и я питали какво става с парите, дали ги е била събрала, че ѝм се звъняло по тЕ.ефона, заплашвали деца ѝм. Сочил, че въпросният вуйчо е бил наркоман, че е бил освидетЕ.стван по центровете и е бил починал от наркотици. Изразява готовност да покаже въпросните съобщения и позвънявания.

Пред въззивната инстанция по искане на защитата в качеството ѝ на свидетел бе разпитана И. А., която е живяла в едно и също жилище на адреса описан по-горе с подсъдимия А. П.. Видно от протокола за разпит на 30.11.2012 година в началото на 2018 година, две лица говорещи сръбски я пресрещнали пред жилището ѝм, които ѝ поискали 150 000 евро или да върне нещата, които са дали на вуйчо ѝ К. С., с когото живеел и заедно на адреса където е извършено претърсването и изземването на описаните по-горе незаконно държа ни оръжия и наркотични вещества. Обяснили ѝ, че вуйчо ѝ е взел от тях тези неща преди известно време, без да ги е платил, като тези неща били торба с оръжия, торба с наркотици и антики. Заплашили я , че нещата няма да се развият за тях добре и започнали да ѝ пишат заплашителни СМС-си. По този повод е била подадена жалба до РПУ Б.. Не може да каже къде е починал вуйчо ѝ, тъй като с него „много-много „ не се виждали. Въпреки това сочи, че вуйчо ѝ се е занимавал с наркотици. На въпроса защо чак сега са я потърсили тези лица отговори, че след като сръбите са разбрали, че от къщата ѝм всичко било иззето и те вече нямало как да си получат парите и да си върнат нещата и те са били знаели, че той е живял с тях, при нея. Заяви, че е съобщила в РПУ Б. през месец юли 2018 година, тъй като вече живеел с подс. П. на друг адрес в [населено място].

По повод показанията на свид. А. съдът изиска от район Л. копие от акта за смърт на лицето К. А. С. и справка от РПУ Б. за налична преписка по повод твърдяните оплаквания от свидетелката.

Видно от справката изпратена от РУ С. на 29.06.2018 година в участък Б. е била приета И. А., която в заявление и писмено сведение заявила, че непознати лица са изискали от нея 150 000 евро за неща, които починалия ѝ вуйчо е взел от тях.

Видно от препис извлечение от акт за смърт К. А. С. е починал на 06.07.2015 година.

В жалбата на подсъдимия П. подадена чрез адвокат Т. срещу присъдата на СНС и поддържана от адвокат К. пред въззивната инстанция, се излагат съображения, че след като подсъдимият е бил задържан на 22.09.2012 г. в [населено място], то е нямало как да е осъществил държането на наркотични вещества на същата дата в [населено място]. Счита, че след като не са открити никакви дактилоскопни следи и наркотичното вещество не е изследвано на място, а в СДВР, то нямало как подсд. П. да носи отговорност за това. Акцентира на показанията на свидетелката А. досежно вуйчо ѝ. По обвинението за оръжието иска да не се кредитира протокола за оглед, тъй като не е бил съставен съгласно изискванията в НПК, не кореспондирал със снимковия материал, а стърчащите предмети били до раницата и тези предмети по никакъв начин не е могло да бъдат обвързани с подсъдимия П..

Тези възражения не се споделят от настоящия съдебен състав.

От протокола за претърсване и изземване /т.1 от ДП/ в дома на подсъдимия П. е видно, че това процесуално действие е извършено в присъствието на поемните лица И. Б. Б. и Р. В. З. . От същият протокол е видно в долната част на гардероб срещу банята в коридора на апартамента, в чанта на „К.“ в пет броя полиетиленови пликове е намерено бяло прахообразно вещество. Тези пликове са запечатани с картон А 065577 ЧВП 021 на О. и описани в протокола под № 8.

От дясна част на секция в холно помещение са иззети СИМ карта, айфон, мобилни апарати, зарядно устройство, заявление за регистрация на предплатена карта на името на подсъдимия А. П. пистолет „Е. В.“ със заличени номера, пълнител с патрони, Електронна везна със запрашвания по нея, черна мъжка чанта с бяло вещество на бучки.

Протокола за претърсване и изземване е подписан от И. А. без възражения, както и от поемните лица.

Поемните лица са разпитани и в качеството им на свидетели. Видно от показанията на свидетеля И. Б. никъде не говори за стърчащи предмети, а само за намерено бяло прахообразно вещество, прочее и подписал картоните, с които са запечатани иззетите веществени доказателства. В показанията на поемното лице Р. З. се сочи за намерени оръжия и бяло сухо прахообразно вещество в гардероба и прозрачно пликче с бяло вещество във вид на бучки. Всички намерени вещи били описани и запечатани пред него със съответни номера и червен печат и се е подписал. Никъде не говори за стърчащи предмети, като твърди защитата пред въззивният съд. В показанията си пред първоинстанционния съд сочи, че подсъдимият П. живее на този адрес повече от десет години. Правилно и обосновано тези показания са кредитирани и от първоинстанционния съд.

Видно от показанията на свидетеля И. А. с подсъдимия П. и малолетната ѝ дъщеря живеят на адреса, на който е извършено претърсването и изземването от 2008 година. Соци, че дясната секция в хола се ползва само и единствено от подсъдимия П. и не знае кога са оставени вещите от него. Твърди, че намерените и иззети предмети не са нейни. Правилно и обосновано първостепенният съд е кредитирал показанията ѝ в тези части.

Видно от протокола за вземане на представителни проби /том 2 от ДП/, след распечатване на пликовете е определен вида и нетната маса на намерените и иззети наркотични вещества. На стр. 48 том втори от ДП е приложена физико-химическа експертиза от заключението, на която е видно, че намерените вещества в дома на подсъдимия П. са кокаин са различно процентно съдържание и лидокаин. Обстоятелството, че на мястото на изземването не е бил направен тест за наркотици не е основание протокола за претърсване и изземване да бъде изключен от доказателствената маса. Правилно е посочено от СНС, че в разпоредбите на чл. 110 и чл. 163 НПК не е въведено задължение за извършване на полеви тест за наркотични вещества, при условие, че тези вещества са иззети пред поемните лица и надлежно запечатани.

От изложеното въззивният състав намира, че правилно и обосновано от първостепенният съд е прието, че от подсъдимия П. в обитаваното от него жилище е осъществено държане на наркотични вещества, тъй като той е упражнявал фактическа власт върху тях. Правилен е изводът, че не е необходимо деецът непосредствено да държи вещта и фактическата власт се изразява в отношение на извършителя към вещите като към свои. По полиетиленовия плик с надпис „К.“, в които е намерено наркотичното вещество са намерени дактилоскопни следи от средния пръст и показалец на подсъдимия И. М., /т. 2 стр.182 ДП/ с когото подсъдимия П. е контактувал. Поради това възражението на защитата в тази му част като неоснователно въззивният съд отхвърля. Не се споделя и възражението за допуснати процесуални нарушения при извършеното претърсване и изземване. Видно от показанията на поемните лица разпитани и като свидетели, те са присъствали през цялото време на ПСД и са се подписали по надлежния ред като са удостоверили по този начин верността и валидността на описаните действия. Налице е връзка между намерената електронна везна в дясната част на секцията ползвана само от подсъдимия П. и намереното наркотично вещество в голямо количество в гардероба в чанта, от която са намерени и иззети дактилоскопни следи, за които назначената експертиза сочи, че са от подсъдимия И. М.. Предвид изложеното изцяло се споделя извода на контролираната инстанция, че единствения възможен извод относно намереното наркотично вещество е, че единствено подсъдимият П. е държал това наркотично вещество в дома си, за което е признат за виновен.

Относно намерените и иззети оръжия и боеприпаси от терасата на апартамента, където е извършено претърсването и изземването правилно е прието, че от подсъдимия П. е осъществен налице признака „държане“ на оръжия и боеприпаси без съответно разрешение. Видно от показанията на свидетелката И. А., тя отдавна не е била ползвала въпросната тераса, където са намерени тези оръжия, при което единствения, който би могъл да ги остави е подсъдимият П..

Никъде при подписване на протокола за претърсване и изземване от жилището на подсъдимия, нито в разпита ѝ хода на досъдебното производство свид. А. не е заявила, че намерените и иззети наркотични вещества и оръжия са на вуйчо ѝ, както и да е живял там както твърди пред въззивната инстанция. Видно от тези показания те не са се срещали често и са разговаряли понякога пред жилището, но не и в него, което твърдение е лишено от разумно обяснение. Никъде в показанията на свидетелките разпитани и в качеството ѝм на поемни лица, които са съседи на жилището предмет на ПСД не се сочи, че в това жилище е живял и соченият от нея вуйчо. Поради това соченото пред въззивната инстанция от подсъдимия П. и свид. А., че тези вещи са свързани с вуйчо ѝ, който е починал въззивният съд намира, че целта единствено оневиняването на подс. П.. Ето защо възраженията на защитата на подсъдимия П. като неоснователни въззивният отхвърля изцяло.

Подсъдимият И. М. е нямал писмено разрешение да държи радиосредства излъчващи в етера. При извършено претърсване и изземване на 22.09.2012 година от дома на подсъдимият И. М. в [населено място] ,на [улица] от третият етаж на къщата, са намерени и иззети радиосредства, които излъчват в етера, както следва, а именно: - 2 бр. радиостанции - I. IC - F. и I. IC - F. с излъчваща мощност до 5W, с работен диапазон - 136 М. - 175 М. и 400 М. - 470 М. , - устройство G. - gino 110 - жълт, представляващо приемник и радиостанция, работеща в честотния диапазон F. (F. R. S.) - 462.5625 М. - 467.7125 М., с мощност 0.5W и - радиостанция W. - KG - U. - K. - 7514, с работен диапазон - 136 М. - 175 М., с излъчваща мощност 4W и 400 М. - 470 М., с излъчваща мощност 5W, настроена на честоти 167.275 М. и 170.600 М. .

В хода на досъдебното производство е назначена съдебно-техническа експертиза /Протокол № 4585/18.102012 г./, поддържана и пред първоинстанционния съд от заключението, на която е видно, че тези радиостанции са радиосредства и за притежанието им и ползването се изисква разрешение от Комисията по регулиране на съобщенията към министерство на транспорта и съобщенията. Съгласно Националния план за разпредЕ.ение на честотния спектър на радиочестоти и радиоленти за граждански нужди, за нуждите на Националната сигурност и отбраната, както и за съвместно ползване между тях" те попадат в диапазона 162.875 М. - 174 М. - „подвижна, с изключение на въздушна подвижна за национална сигурност и отбрана". Ето защото не могат да бъдат сподЕ.ени възраженията в жалбата на защитата на подсъдимия, адвокат Б. поддържани и пред въззивната инстанция, че към момента на деянието е била отпаднала забраната в специалните закони за притежаване на въпросните радиосредства. Текста на закона не изисква включването и работа с тези средства и за съставомерност на деянието е достатъчно само държането им. ОбстоятЕ.ството, че не са били негова собственост, както твърди защитата пред въззивната инстанция, не променя този извод. Върху тези вещи подсъдимият е упражнявал фактическа власт, тъй като те са се намирали в дома му и протокола за претърсване и изземване от 22.09.2012 година е подписан без възражения от поемните лица и съпругата му З. С.. Поради това соченото по-късно от свидетЕ.ля С., че тези вещи са на неин приятЕ. въззивният съд намира, че цЕ.ят единствено оневиняване на подсъдимия, поради това няма как да бъдат кредитирани . Налице е осъществен признака от обективна страна на чл. 348 б.“а“ НК „държане“ на радиосредство. Цитираното в жалбата писмо от Комисията по регулиране на съобщенията, в което се сочи, че те не са компетентен орган, не отменя приетото заключение на съдебно-техническата експертиза, коментирана по-горе за необходимост от налично разрешение за държането на тези радиосредства. Поради това възраженията в жалбата на защитата в тази им част като неосноватЕ.ни въззивният съд отхвърля.

Подсъдимият И. Й. е нямал писмено разрешение да държи радиосредства излъчващи в етера. При извършено претърсване и изземване на 22.09.2012 година в дома си в @142@[жк]блок 84, вх. „Б“ ап.41 е държал радиосредство, което излъчва в етера - радиостанция с марка О.-Е. с излъчваща мощност 7W, в паметта на която са записани 86 канала, с честоти на настройка от канал 1- 433.92 М. до канал 86 - 459.6 М., които съгласно „Национален план за разпредЕ.ение на честотния спектър на радиочестоти и радиоленти за граждански нужди, за нуждите на Националната сигурност и отбраната, както и за съвместно ползване между тях" попадат в диапазона за граждански нужди. Въпросната радиостанция е намерена и иззета от облеката на дивана в хола на жилището и по този начин подсъдимият е упражнявал фактическата власт върху нея. Поради това не се сподЕ.я възражението в жалбата на защитата на подсъдимия Й. адвокат Ш., че от доказатЕ.ствата по дЕ.ото не се установява по несъмнен начин авторството на деянието.

Правилно и обосновано първостепенният съд е установил фактичката обстановка от събраните по дЕ.ото доказатЕ.ствени материали: частичните обяснения на подсъдимите М. Ф. Е. М., А. А. П., И. Л. М., Ж. Т. Б. и И. К. Й. - кредитирани от части, от показанията на свидетЕ.ите - Р. В. З., П. П. Й., К. К. Х., И. Г. И., И. Б. Б., В. Р. И., А. И. Б., И. А. А., В. Д. М., И. И. Д., И. И. Х., Н. Г. Г., Г. Д. Т., И. П. А., В. В. П., М. Г. Д., свидетЕ. с тайна самоличност с идентификационен номер 1, свидетЕ. с тайна самоличност с идентификационен номер 2 и свидетЕ. с тайна самоличност с идентификационен номер 3 - кредитирани изцяло, от показанията на свидетЕ.ите дадени в съдебното следствие и показанията им от досъдебното производство- Г. М. М., П. Д. П. - кредитирани от съда в тяхната съвкупност; от показанията на свидетЕ.ите дадени в хода на съдебното следствие и в досъдебното производство кредитирани частично - Н. А. Н., Ж. К. К., П. Г. П., В. Е. Д., П. Л. Д., от тези на свидетЕ.ите М. С. Б., З. В. С., И. А. А., Т. Г. А., Р. К. П., А. К. Ж., Д. С. Т. и Д. В. К. - кредитирани от части, от заключенията по назначените на досъдебното производство съдебно химическа експертиза, изготвена от вещо лице В. М. Н., от заключенията по назначената на досъдебното производство балистична експертиза, изготвена от вещи лица М. Г. М., В. Ц. А. и Н. Р. Д., от заключенията по назначената на досъдебното производство балистична експертиза, изготвена от вещите лица М. Г. М. и В. Ц. А., от заключенията по назначената на досъдебното производство комплексна физико химична и балистична експертиза, изготвена от вещи лица Р. Н. П. и П. Б. П., от заключенията по назначената на досъдебното производство техническа експертиза, изготвена от вещо лице И. В. В., от заключенията по назначените на досъдебното производство дЕ.ото техническа експертиза, изготвена от вещите лице В. Р. Г. и И. П. М., от заключенията по назначените на досъдебното производство съдебно технически експертизи, изготвени от вещо лице Х. Х., от заключението на вещото лице А. И. Н. по назначената в съдебното производство оценитЕ.на експертиза, от заключението на вещото лице П. А. Т. по назначената в хода на съдебното следствие трасологична експертиза, от заключението на вещото лице Е. Л. Л. по назначената в хода на съдебното следствие видео-техническа експертиза, от заключението на вещото лице П. А. Т. по назначената в хода на съдебното следствие балистична експертиза, от заключението на назначената в хода на съдебното следствие трасологична експертиза от вещото лице В. Ц. А., както и от всички писмени доказатЕ.ства по дЕ.ото, прочетени на основание чл.283 от НПК и надлежно приобщени към доказатЕ.ствения материал, а именно: приложените на досъдебното производство, както следва: том 1 от л. 22-27 протокол за претърсване и изземване; л. 30-37 протокол за претърсване и изземване, ведно с фотоалбум; от л. 40-43

протокол за претърсване и изземване; л. 46-48 протокол за претърсване и изземване; л. 50-51 протокол за обиск; л. 53-55 протокол за претърсване и изземване; л. 57-58 протокол за претърсване и изземване; л. 61-62 протокол за претърсване и изземване; л. 65-66 протокол за претърсване и изземване; л. 69-70 протокол за претърсване и изземване; л. 73-74 протокол за претърсване и изземване; л. 77-78 протокол за претърсване и изземване; л. 81-82 протокол за претърсване и изземване; л. 85-86 протокол за претърсване и изземване; л. 89-90 протокол за претърсване и изземване; л. 93-94 протокол за претърсване и изземване; л. 97-98 протокол за претърсване и изземване; л. 100-105 протокол за претърсване и изземване, едно с фотоалбум; л. 107-107 протокол за претърсване и изземване; л. 109-110 протокол за следствен експеримент; л. 113-114 протокол за претърсване и изземване; л. 117-120 протоколи за претърсване и изземване; заверено копие за Удостоверение за раждане, л. 129; том 2, протокол за взимане на представителни проби, л. 46; протокол за взимане на представителни проби, л. 52; протокол за оценка на наркотични вещества, л. 214; том 3, л. 21-31; протокол за оглед на местопроизшествие, ведно с фотоалбум; протокол за оглед на местопроизшествие, ведно с фотоалбум, л. 32- 44; л. 47-62 протокол за претърсване и изземване, ведно с фотоалбум; протокол за обиск и изземване, л. 64-65; протокол за обиск и изземване, л. 67-68; протокол за обиск и изземване, л. 70-71; протокол за обиск и изземване, л. 73-74; протокол за обиск и изземване, л. 76-77; фотоалбуми към протоколи за обиски и изземване л. 78-89; протокол за претърсване и изземване, л. 91-92; том 4 протокол за следствен експеримент, ведно с фотоалбум, л. 10-21; протокол за доброволно предаване, л. 22; том 5 протоколи за оглед на веществени доказателства, л. 1-78; справка за задгранични пътувания, л. 88-100, писмо от Дирекция „М.“, л. 103; писмо от Национален исторически музей, л. 104; заверено копие от нотариален акт, л. 109-110; заверено копие от удостоверение на наследници, л. 111; справки за съдимост, л. 120, 123, 126; том 6 писмо БНБ, л. 1-3; писмо [фирма], л. 21; писмо [фирма], л. 24-25; писмо от [фирма], л. 28-34; писмо [фирма], л. 37; писма [фирма], л. 40, л. 174-175; писма от [фирма], л. 43, л. 186-187; писмо от [фирма], л. 46; писма от банка [фирма], л. 49-50, л. 164, л. 180-182; писмо от [фирма], л. 53; писма от [фирма], л. 56, л.159; писмо от [фирма], л. 61-62; писма от банка [фирма], л. 65-67, л. 161, л. 171; писмо от „Ю.“, л. 76-98; писмо от [фирма], л. 101, писмо от [фирма], л. 102, писмо от [фирма], л. 105-106; писма от [фирма], л. 113-114, л. 136-137, л. 156; писмо от [фирма], л. 121-126; писма от [фирма], л. 129-131, л. 184; писма от [фирма], л. 134-135; писмо от [фирма], л. 150-151; писмо от „Ю. Б. банк“, л. 152-154; писмо от „Дружество за касови услуги“, л. 168; писмо от [фирма], л. 177-178; писмо от [фирма], л. 190; том 7 удостоверения за актуални състояния, л. 2-17;

справки от Агенция по вписванията, л. 18-104; писмо, ведно със справка от СДВР, отдЕ. „ПП“, л. 110-117; справки „Глобул“, л. 117-125; том 8 писма „МтЕ.“, ведно със справки, л. 3-81; писмо от СДВР, отдЕ. „ОП“, л. 87; писмо от ОД на МВР –Х., л. 88-89; писмо от [фирма], л. 184; том 9 писмо от Комисия за регулиране на съобщения, л. 162; писмо от 09 „РПУ“, СДВР, л. 165; том 10 приемо-предаватЕ.ен протокол, л. 74; част 1 от Съдебното производство: справки за съдимост, л. 65, 75-78, л. 80-81, 83, 85, 227, 229; заверени копия договори за покупко-продажби на МПС, л. 147-148; копие от свидетЕ.ство за регистрация, л. 149-150; заверено копие от писмо издадено от 09 РПУ-СДВР, л. 156; заверено копие от постановление за спиране на наказатЕ.но производство, л. 164; част 3 от Съдебното производство: писмо „В. шоп“, л. 542; копие от заповед на министъра на МВР, л. 572; писмо от Агенция по вписванията, ведно с приложена справка и копия на нотариални актове, л. 653-671; писмо от МВР Дирекция „Информация и архив“, л. 693; част 4 от Съдебното производство: писмо от Агенция по вписванията, ведно с приложено удостоверение, л. 694-698; писмо от СДВР, л. 701; писмо от [фирма], л. 740; писмо от СРП, ведно с приложени постановления на СРП, л. 759-761; фотоалбум към извършен съдебен оглед, л. 777-787; писмо от СДВР, л. 793; писмо от СДВР, ведно с констативен протокол, л. 812-813; писмо от СДВР, л. 832; заверено копие от сертификат, л. 883; заверени копия от медицинска справка на задържан по стража, л. 884, резултат от образно изследване, л. 885-886; епикризи, л. 887-888, заверено копие от клубна карта, л. 889; писмо [фирма], л. 924; писмо от Министерство на правосъдието, л. 925; писмо [фирма], л. 930; писмо от [фирма], ведно с приложена медицинска документация, л. 932-943; писмо от ОД МВР Б., ведно с приложено копие от разрешение, л. 947-949; писмо от [фирма], л. 952; писмо от Б. „Национален институт по метеорология и хидрология“, л. 954; писмо от ОД на МВР Х., ведно с разрешения за придобиване, носене, държане и продажба на огнестрЕ.ни оръжия, л. 959-982; писмо от ОД на МВР Б., ведно с копия от заповеди за задържания на лица, л. 985-999; писмо от СДВР, л. 996; справки съдимост, л. 1013-1014; 1016, 1118-1021; 1023; писмо от „ГДБОП“, л. 1039; част 5 от съдебното производство: заверено копие от референция от изп. директор [фирма], л. 1043, заверено копие от удостоверение за сключен граждански брак, л. 1044, заверено копие от трудова книжка, л. 1045-1048; заверено копие от заповед за прекратяване на трудово правоотношение, л. 1049; заверени копия от постановление на СРП, л. 1091, л. 1118-1119; писмо от СДВР, л. 1120; писмо от ОД на МВР Б., л. 1128; писмо от Академия на МВР, л. 1210; съобщение от ЧСИ С. Я., ведно с приложени заверени копия от документи, свързани с проведени търгове за недвижим имот, л. 1212-1408; писмо от СДВР, ведно с приложени заверени копия от заповеди, л. 1431-1439;

част 6 от съдебното производство: писмо от СДВР л.1496; писмо от Министерство на правосъдието на Р.Б. л.1492 и справки съдимост л.1499-1500, 1502-1505, 1507, 1509 и 1511 и Класьор съдържащ заверени копия от материали по ДП № 277/2011г. по описа на СДВР- приложен в отдЕ.на папка и приложените веществени доказатЕ.ства; от писмените и веществените доказатЕ.ствени средства, добити посредством използване на СРС-подслушване (след надлежно получени разрешения по ЗСРС), материализирани, чрез видеозаписи, фотоснимки, звукозаписи на тЕ.ефонни разговори, записи на тЕ.ефонни съобщения, всички съдържащи се в приложените по дЕ.ото компакт дискове и изготвените за тях протоколи (оформени в специално обособени за цЕ.та томове и папки секретни материали, надлежно предявени на страните в съдебно заседание).

Правилно съдът е приЕ., че приложените в том 4 на л. 5-9 от ДП - протоколи за разпознаване на предмети, ведно с фотоалбуми, не следва да се кредитират, доколкото при извършване на тези процесуално-следствени действия са били нарушени разпоредбите на НПК, а именно 171, ал.1 от НПК, тъй като предоставените за разпознаване предмети не са с достатъчна степен на сходство с разпознаваните. Представените при разпознаването ланци, не са сходни с разпознавания, най- малко защото само един от тях е с декоративен кръст, а и същите видимо са значитЕ.но с по- малки размери. Представените запалки са от марка различна от тази, предмет на разпознаването и същите нямат необходимия Е.емент на външно сходство.

Правилно са кредитирани в присъдата заключенията на вещите лица по извършените физико-химическа, комплексна физико- химическа и балистична експертиза, балистични, съдебно технически, дактилоскопни, съдебно оценитЕ.на, трасологични и видео-техническа експертизи, като изготвени обективно, с необходимите професионални знания и опит в съответната област и кореспондиращи на останалата доказатЕ.ствена съвкупност.

От заключението на назначената в хода на съдебното следствие **трасологична експертиза** от вещото лице П. А. Т. е видно, че: представеният за изследване секретен ключ взаимодейства правилно с представения за изследване двоен секретен патронник; по външните повърхности, секретните щифтове и вътрешните стени на външното гнездо на представеният за изследване двоен секретен патронник, на фона на трасологичните следи образувани от предназначените за тях ключове, не се установиха трасологични следи, образувани от подправен ключ или друг тъп предмет.

Според вещото лице обаче отсъствието на трасологични следи не дава основание да се направи категоричен извод, че бравата не е отключвана или заключвана от подправен ключ или друг тип предмет; върху представения за изследване двоен секретен патронник, не се установиха трасологични следи, освен трасологичните следи образувани от предназначените за него ключове. От заключението на назначената в хода на съдебното следствие **видео-техническа експертиза** от вещото лице Е. Л. Л. е видно, че: представеният за изследване седемнадесет броя оптични носителни и на информация са годни за изследване; от представеният за изследване шестнадесет броя оптични носителни и на информация бяха извлечени по един снимков кадър и подредени в хронологичен ред в протокола; от представеният за изследване оптичен носител на информация от том 1 с надпис № R.-001-05/05A-C-2379/25.09.2012г. с надпис сн.16 се установиха кадри с лице, което се качва и потегля с лек автомобил „О.“ модел „А.“ с регистрационен [рег.номер на МПС] сн.43 и сн.44, действията на лицето са описани в описателната част на настоящия протокол; идентификацията на лицата по изображенията, извлечени от предоставените видеозаписи изисква наличие на достатъчно информация в изследваното изображение, позволяващо визуализация на индивидуални лицеви черти, форма на черепа, прическа, вежди, очи, уши, нос, белези; резолюцията на изследваното изображение на лицата, отдалечеността и гледната точка на камерата, нивото на компресия и частичната му осветеност, водят до загуба на детайли в изображението, което не дава възможност за извличане на достатъчно на брой устойчиво различими, частни, идентификационни признаци; извлечените изображения са с недостатъчно качество и съдържание и са негодни за целите на лицевата идентификация.

От заключението на назначената в хода на съдебното следствие **трасологична експертиза** от вещото лице В. Ц. А. е видно, че: 1. Трасологичните следи върху покрива на гаража, описани в протокола за оглед, са заснети и приложени в албума на снимки 7-13. На описаните снимки са заснети три броя следи.

- Заснетите на снимки 8 и 10 трасологична следа не е образувана от предоставената за изследване стълба.
- Заснетите на снимки 11 и 12 трасологична следа е негодна за идентификационно или сравнително изследване.
- Заснетите на снимка 13 в албума трасологична следа е образувана от пластмасов накрайник от вида на поставените в долната част предоставената стълба.

Заснетите на снимка 6 в албума трасологични следи, върху стената на къщата не са образувани от предоставената за изследване стълба. След запознаване с материалите по дЕ.ото не се установи пряка връзка между тези трасологични следи и трасологичните следи върху покрива на гаража.

Трасологичните следи върху дървена врата на третия етаж на жилището са заснети на снимки 23-33 в представения албум. Тези трасологични следи са образувани от предмет с плоска работна част, от вида на предоставената, условно номерирана с № 2 отвертка.

Правилно и обосновано съдът е кредитирал показанията на свидетЕ.ите Р. В. З., П. П. Й., К. К. Х., И. Г. И., И. Б. Б., В. Р. И., А. И. Б., И. А. А., В. Д. М., И. И. Д., И. И. Х., Н. Г. Г., Г. Д. Т., И. П. А., В. В. П., М. Г. Д., свидетЕ. с тайна самоличност с идентификационен номер 1, свидетЕ. с тайна самоличност с идентификационен номер 2 и свидетЕ. с тайна самоличност с идентификационен номер 3, като логични, непротиворечиви и кореспондиращи с останалия доказатЕ.ствен материал по дЕ.ото и се позова на тях при постановяване на присъдата си.

Правилно и обосновано съдът е кредитирал част от показанията на свидетЕ.ите Н. А. Н., Ж. К. К., П. Г. П., В. Е. Д. и П. Л. Д. дадени в хода на съдебното следствие и в хода на досъдебното производство. На свидетЕ.ите М. С. Б., Т. Г. А., Р. К. П., А. К. Ж. и Д. С. Т. дадени в хода на досъдебното производство прочетени и приобщени по реда на чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т.1 и т. 2 от НПК. Тези показания съдът е приЕ. за логични, непротиворечиви и кореспондиращи с останалия доказатЕ.ствен материал по дЕ.ото и се позовал на тях при постановяване на присъдата си.

В жалбата на адвокат Г., се счита, че е налице допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, поради необсъждане на нито един от доводите на защитата и направени възражения в пледоариите.

С това твърдение въззивният съд не може да се съгласи. Видно от протоколите от проведените заседания, както и от мотивите към присъдата първостепенният съд подробно е обсъдили всички доводи и възражения на защитата, произнесъл се е по всички направени искания.

В жалбата на адвокат Д. и адвокат М. се прави възражение, че не ставало ясно участието на подсъдимия Ж. Б. в престъплението по чл. 195 НК, тъй като свид. Н. и останалите полицаи не могли да кажат, кои трима от петимата обвиняеми са участвали в самото изпълнитЕ.но деяние и кои в друга, тъй като било тъмно. Акцентира се и на лицево-идентификационната експертиза от заключението, на която било видно, че лицата заснети при експлоатацията на СРС не могат да бъдат съпоставени поради липса на достатъчно бЕ.ези за това.

Действително от заключението на тази експертиза е видно, че извлечените изображения са с недостатъчно качество и съдържание и са негодни за целите на лицевата идентификация.

Въззивният съд обаче счита, че изображенията макар и недостатъчни за лицева идентификация, съвсем не означават липса на индивидуализация на петимата подсъдими признати за виновни за опита за кражба. На първо място безспорно е установено от „видеозапис“ от прилаганите СРС в том. 2 стр.21, че видеофилмирането е извършено в района на [улица], [населено място] където е къщата на свидетелите Д.. На стр. 26 от „видеозаписа“ са заснети петимата подсъдими М. Е. М., И. Й., И. М., които са били установени на по-ранен етап и двама неизвестни-подсъдимите Ж. Б. и А. П.. Безспорно от същото видеонаблюдение е видно, че в 02 часа 31 мин. подсъдимия М. е носил раница, подс. М. сгъваема стълба, а подс. Ж. Б. е вървял след тях. Видно от същия „видеозапис“ подсъд. Й. и подс. П. са останали около къщата. Последният е описан от видеонаблюдението като неизвестен мъж с тъмно яке и тъмни дънки. От фотоалбума към протокола за оглед изготвен след задържането на подсъдимите е видно, че подсъдимият А. П. е бил облечен по този начин. Не е установено от видеозаписа и подсъд. Й. да пренася предмети свързани с опита на кражба, както и проникване в къщата. Видно от същият протокол у подсъдимият Б. е бил намерен пистолет с патрон в цевта. Правилно е прието от първостепенният съд, че от записите е видно оглеждането, минаването в различни комбинации, качването на гаража до къщата от подсъдимите, влизането в двора на къщата. При предявяването на видеозаписите съдът е разпознал и петимата подсъдими както по външност, така и по телосложение, а също и по облеклото, с което са били облечени при задържането им. Безспорно е установен номера и вида на автомобила, с който са се предвиждали подсъдимите, а именно „Ф. Г.“ с [рег.номер на МПС], управляван от П., както преди деянието така и след него. Видно от показанията на свид. П. П., до момента на задържането им, самоличността на подсъдимите П. и Б. не е била известна и след това те са идентифицирани, което е станало при спирането на автомобила управляван от П. и след като останалите подсъдими М., М. и Й. били изкарани от същия автомобил. В показанията си анонимните свидетели с номера 1, 2 и 3 сочат, че са получавали непрекъснато информация за движението на петимата подсъдими в района на улица „Хр. Б.“ № 6 и при оттеглянето им, качването в автомобила и привеждането му в движение те са били спрени и изкарани на асфалта. Предвид изложеното правилно съдът е определил действията на всеки от подсъдимите свързани с опита за кражба. Ето защо това възражение в жалбата на защитата и поддържано пред въззивният съд, като неоснователно се отхвърля.

Не може да бъде прието и твърдението в жалбата на адвокат Д. и адвокат Г., че къщата, на която се виждали заснетите от СРС лица, не била идентична с къщата на семейство Д.. Както се изтъкна по-горе от всички видеозаписи от приложените ВДС е видно, че всички действия на подсъдимите на 22.09.2012 година през нощта са били насочени към къщата на свид. Д. означена като „Хр. Б.“ № 6 и само те са заснети на приложените видеозаписи.

При направения съдебен оглед от първоинстанционния съд /стр.769 т.4 съдебна част/ е видно, че къщата на улица „Хр. Б. „ № 6 в [населено място] е четириетажна и на третия етаж има тераса. Ето защо възражението за липса на идентичност на къщата от видеонаблюдението и къщата при извършения съдебен оглед като неоснователно въззивният съд отхвърля. Налице е един и същи адрес на един и същи имот, където е направен видеозапис и съдебен оглед.

Никъде в обвинителния акт не се сочи, че кражбата е извършена на третия етаж, а доказателствата по делото са били за кражба на четвъртия етаж както се сочи в жалбата на адвокат Г.. В обвинителния акт е записано, че алуминиевата обвивка и гуменото уплътнение на терасата на третия етаж са повредени а не, че кражбата е извършена на този етаж. През терасата на този етаж е осъществено влизането в къщата от подсъдимите М., М. и Б., след което са се качили на четвъртия етаж където са търсили парите оставени от свид. Д., за които ги е уведомил свид. Т. А..

Основен акцент в жалбите на защитата на подсъдимите адвокат Д., адвокат М., адв. Г., адвокат Ш. и адвокат К. се съдържа във възраженията, че в дома на свидетелите Д., не е била налична сумата от пари в размер на 11 650 евро и 25 00 лева придобита през предишните дни от продажба на имоти и тя не се е намирала между листата на цветето.

Във връзка с тези възражения въззивният съд отбелязва на първо място, че единствената цел на двукратното посещение на петимата подсъдими в С. В. и влизането в дома на свидетелите Д. е била отнемането на голяма парична сума за наличието, на която свидетеля Т. А. е уведомил подсъдимия И. Й.. Тази информация е била, че свид. Д. предишните дни са имали продажба на имоти, от които са получили около шестстотин хиляди лева. Съдържанието на разговорите между свид. А. и подс. Й. са безспорно доказани от приложените по делото ВДС от използването на СРС, показанията на свид. Н. Н., Ж. К. и П. П.. Съдържанието на тези разговори съответства на справката от агенцията по вписванията, в която са описани продажбите от [фирма]. Видно от нея /стр.654 съдебна част трета/, в дните 17, 18 и 21 септември 2012 година, преди опита за кражба са били извършени продажби на имоти на обща стойност 99 623 евро. Очевидно е, че сумата от продажба на имоти е била многократно по-голяма от тази, предмет на обвинението и на петимата обвиняеми за опит за кражба, а именно 11 650 евро и 25 000 лева. За тези суми е заявил свид. Д., че са били в дома му.

В жалбата на защитата са развити съображения, че разплащанията на такива суми се извършват само по банков път. По повод тези съображения съдът отбелязва следното: При втория разпит на свид. Д. пред разследващ орган той е пояснил, че когато клиента идва с пари в брой той ги взема и ги внася в банка през някой от следващите дни. Пред първоинстанционния съд свид. Д. също разказва за случаите, когато се плаща кеш от клиентите. В този смисъл са и показанията на свид. П. Д.. В тези показания свидетелите Д. обясняват произхода на сумите оставени от тях в дома им, а именно, че това е „остатъчна сума“- издължена от купувачите, след изповядане на сделките пред нотариус, което не изключва и преводите на сумите по банков път. Поради това въззивният съд не намира за основателно твърдението в жалбата, че показанията на свид. В. Д. и съпругата му П. Д. са били противоречиви.

На следващо място позицията в показанията на свидетелите Д. от самото начало на воденото досъдебно производство, пред първоинстанционния съд и на въззивното производство е била неизменна, а именно, че в дома им е имало парична сума от предишна продажба на имоти и оставена в клоните на цветето. Ето защо информацията в тази насока придобита от използването на СРС и материализирана в приложените ВДС не е изолирана и съответства на сведенията, които свид. Т. А. е предал на подс. И. Й..

След приключването на огледа на местопроизшествие в 11 часа на 22.09.2012 година свидетелите Д. са се завърнали в дома си в С. В. и свид. Д. е установил наличната сума пари на мястото, където ги е бил оставил, за което е уведомил полицията. Няма как разпитаните и като свидетели поемни лица Р. П. и А. К. да са видели налични пари при условие на приключен оглед и в този смисъл твърдението на защитата пред въззивният съд, че протокола за оглед е бил компроментиран не може да бъде прието. Съгласно чл. 155 НПК целта на огледа е разкриване на следи от престъплението и други данни необходими за изясняване на обстоятелствата по делото, а не заснемане на наличните предмети в района на местопроизшествието. Тези изисквания на процесуалния закон са изпълнени като в протокола за оглед е отразено, че на вратата на третия етаж е разкъсано гуменото уплътнение, на вратата към мансардния етаж са разхлабени два винта, че има подбитости по вратата, че са измъкнати дрехи на етаж, че са намерени ръкавици и че е иззет патрона на бравата. Обстоятелството, че в протокола за оглед не е отразено, за парична сума в листата на цветето не е основание за извод, че такава сума не е имало на същото място. Логично е да се предположи, че ако сумата е била лесна за откриване тя би следвало да е открита и от подсъдимите при влизането на четвъртия етаж и отнета, каквато е била целта им. В този смисъл възражението на защитата, че ясно се е виждало от протокола за оглед, че няма такава торбичка, за която твърди свид. Д., че е оставил парите, като неоснователно въззивният съд отхвърля.

Твърдението на свид. Д. за оставените пари в плик в цветето е проверено по-късно съгласно изискванията на чл. 166 НПК като е извършен следствен експеримент, който макар и извършен три дни по-късно след огледа не променя неговата процесуална стойност. При това процесуално действие са проверени и уточнени данните получени при разпита на свид. Д., относно оставения плик с пари в короната на стайното цвете в дома му. Видно от протокола за следствен експеримент /том 4 стр.5 ДП/ след поглед в короната на цветето сред листата е видяна черна найлонова торбичка, в която след отварянето ѝ са намерени банкноти с пари подробно описани, което е видно и от фотоалбума приложен към протокола.

По искане на защитата в хода на въззивното съдебно следствие бе назначена експертиза със задачи за сравнение на двата фотоалбума от следствия експеримент и протокола за оглед. Видно от заключението на вещото лице и в двата албума има по два кадъра на едно и също по вид цвете, вероятен растителен вид „дифенбахия“, растящо в голяма саксия поставена на пода. В изображението от огледа на местопроизшествие листата на растението не са разтворени, което не позволява от гледна точка на фотоапарата да се установи дали или не върху почвата в саксията под листата има обекти. Вещото лице допълни пред съда, че ако се отворят листата може да се види и друго, но те не са отваряни в хода на огледа на местопроизшествие. Това обстоятелство отнесено към показанията на свидетеля Д. доказва твърдението му, за оставената от него торбичка с парите между листата на същото цвете, която не е била видяна от подсъдимите при търсената от тях сума, както и при огледа на местопроизшествие в същото помещение. Поради това възражението на защитата в жалбата и поддържано пред съда, че в короната на цветето било видно, че нямало такава торбичка, която би могло да се види и при огледа на местопроизшествие въззивният счита за неоснователно и като такава отхвърля.

На следващо място в жалбата на адв. Д. и М. се сочи, че свид. Д. бил казал за наличната сума в дома му, че е била от продажба на имот от фирмата му „А. М“, която не била нито негова нито на съпругата му. В хода на съдебното производство първоинстанционният съд е изискал удостоверение от агенцията по вписванията /стр. 695 т. 4 съдебна част/. Видно от него до 18. 07.2011 г. управитЕ.и на дружеството са били свид. В. Е. Д. и свид. В. К. Г. – майка на съпругата му и негова тъща. След тази дата свид. Д. е прехвърлил неговото дялово участие на свид. Г. и към момента на инкриминираното деяние тя е била управитЕ., като сдЕ.ките по продажба на имоти от името на дружеството са били извършвани от упълномощената свид. П. Л. Д.-съпруга на свид. Д.. В този смисъл са и показанията му в хода на въззивното съдебно следствие на 30. 11. 2018г. където обясни, че той бил представитЕ. на това дружество, съпругата му пълномощник, както и той на нея. Продажбата на жилищни комплекси е извършвана от него или свид. Д., като на нейната майка е имало прехвърляне на дружеството. След това отново са имали пълномощни да оперират със сметки на фирмата и било без значение кой изповядва сдЕ.ките, тъй като парите от тях влизали в дома ѝм. Ето защо правилно и обосновано първостепенният съд е преценил, че въпросната сума е собственост на юридическото лице [фирма], а сумата е била във владение на свид. Д.. Тя е съхранявана в дома на свид. Д. и неговата съпруга, което означава упражняване на фактическа власт. В този смисъл възражението в жалбата на адвокат Д. и М., че той не е бил владЕ.ец на тези пари е неосноватЕ.но.

Никога, в който и да било разпит свидетЕ.ят Д. не е казал, че е изтеглил парите от банка, както твърдят в жалбата адв. Д., М. и Г.. В показанията пред първостепенният съд отрича, да е теглил пари от банка и да ги е носил в полицията. Тези показания не са изолирани, а се подкрепят от справките на банките- Ф Б., ПОСТБАНК и Ц. изискани от въззивният съд по искане на защитата, в които не се сочи, свид. Д. да е теглил пари от тях през инкриминирания период. Поради това възраженията в жалбите на защитата и поддържани пред въззивната инстанция, че свид. Д. е изтеглил парите от банка, в тази ѝм част не могат да бъдат сподЕ.ени.

На следващо място в жалбите на защитата и пред въззивния съд са изтъкнати съображения, че към обвинитЕ.ния акт не са посочени като доказатЕ.ствени материали ВДС от използвани СРС и те не са описани в приложението към него. Поради това те не могло да бъдат законосъобразно ползвани в хода на съдебното производство. По повод тези съображения въззивният състав отБ.язва следното:

С постановление 09.10.2012 година на прокурор от СП /т. 1 ВДС стр. 91/ са приобщени ВДС, протоколите и справките към тях / подробно описани в постановлението/, към материалите по ДП № 219/2019 г. по описа на СДВР пр.пр. №7-1069/12г. на СП.

С друго постановление от 14.12.2012 г. на прокурор от СП /т.2 ВДС стр. 59/ са приобщени към материалите по ДП № 219/2012 г. по описа на СДВР, ВДС и протоколи за изготвянето ѝм и справки към тях /подробно описани в постановлението/.

Настоящият съдебен състав намира, че присъединените към дЕ.ото веществени доказатЕ.ствени средства в резултат от прилагането на СРС са изготвени при спазване на законовата процедура с искането и получени разрешения за това от компетентен орган, впоследствие са присъединени към дЕ.ото на основание чл. 284 НПК и предявени на страните.

В приложението към обвинитЕ.ния акт съгласно чл. 246 ал.4 НПК са записани писмени и веществени доказатЕ.ства по опис. Поради това тези материали с приобщаването ѝм чрез тези постановления са станали нераздЕ.на част от досъдебното производство, по което е изготвен обвинитЕ.ния акт и предмет на образуваното НОХД №855/2014 г. Ето защо възраженията на защитата в тази ѝм част като неосноватЕ.ни въззивният състав отхвърля.

В жалбата на защитата и пред въззивният съд е отправен упрек за неправилно тълкуване на съдебната практика и неправилно приложение на ТР. № 36/61г. на ОСНК чийто смисъл е, че вещите следва да бъдат на обичайно място, за да е налице опит към довършване на такъв вид престъпление. В този смисъл въззивният съд счита, че обичайно място в дома на собствениците, в случая къщата на свид. Д. би могло да бъде всяко такова където има вещи. Защита сочи и Постановление № 6/71 г. на Пленума на ВКС, относимо за вещи, които не съществували или не са се намирали там, не е извършен опит за кражба. Въззивният съд счита, че позоваването само на този цитат е некоректно, тъй като това постановление е изменено с постановление № 7/87г. на Пленума на ВС. В него е застъпено становището, че „опит за кражба е налице, когато деецът е извършил действия по отнемане на вещи от местата, където обикновено се държат такива, но те не са се оказали налице, както и в случаите когато не е намерил търсената вещ“. В настоящия случай подсъдимите не са намерили търсените вещи, а именно парите. В този аспект правилно първостепенният съд е приЕ., че дейците са извършили действия по отнемане на вещите където обикновено се държат при условие, че са знаЕ.и за наличието ѝм, но поради това, че не са ги открили, не са могли да довършат престъплението.

Защитата на подс. Б. адв. Д. обръща внимание в жалбата си и на липсата на цифровото изражение в квалификацията на деянието за опит по чл. 195 НК. Действително в обвинителния акт не е записан цифровия израз на престъплението, за което са обвинени подсъдимите, а именно по чл. 18 ал.1 НК. Всички подсъдими обаче са обвинени за опит, като е записано, че опитът не е довършен по независещи от подсъдимите причини, а именно, че не са намерили търсените от тях вещи. Това подробно словесно изписване в квалификацията на деянието не е пречка да узнаят за какво са обвинени и съответно да се защитават по него.

В жалбата на адвокат Б. се твърди, че намерените предмети при огледа на автомобила, с който са се придвижвали подсъдимите не са били свързани с кражбата и не са намерени дактилоскопни следи при огледа на местопроизшествие на къщата на сем. Д.. Твърди, че експертизата за стълбата, с която е било проникнато в дома на свид. Д. не е предметът оставил следи върху гаража. В този смисъл са и възраженията на адвокат Д., който допълва, че патронът на бравата е бил здрав и нямало следи от разбиване. Видно от заключението на коментираната по –горе трасологична експертиза безспорно е установено, че патронника на бравата е бил здрав. . Първостепенният съд е съобразил това обстоятелство, като е направил правилен извод, че секретния патрон на вътрешната дървена врата не е демонтиран и не е използван метален лост и в тази част е признал подсъдимите за невинни.

От заключението на другата трасологична експертиза е видно, че заснетата на снимка 13 в албума трасологична следа е образувана от пластмасов накрайник от вида на поставените в долната част от предоставената стълба. От същото заключение е видно, че трасологичните следи върху дървената врата на третия етаж на жилището заснети снимки 22-33 в албума към огледа на местопроизшествие, са образувани от предмет с плоска работна част от вида на представената условно номерирана с № 2 отверка. Заключението на тези експертизи в тези им части допълват съдържанието на приложените ВДС, показанията на свид. Н., П. и К. както правилно е приЕ. и СНС, а именно, че подсъдимите Е. М., Й. и Б. са използвали техническо средство-отвертка и сгъваема стълба. Предвид изложеното твърденията в жалбата на адвокат Б. и адв. К. поддържани пред въззивният съд, че въпросната стълба не е предметът, който е оставил следи върху покрива на гаража, че следата на балконската врата не е направена с отверка или друго техническо средство въззивният съд не приема.

В жалбата на адвокат Б. са сочи, че вещите намерени в автомобила управляван от подс. П. не са свързани с извършената кражба и не е разпитван собственика на автомобила както и лицето предоставило го за управление. Това твърдение не отговаря на истината. Видно от показанията на предишните владЕ.ци на автомобила свид. К. Х. и Г. М. намерените вещи в автомобила не са оставени от тях.

В протеста на Специализираната прокуратура е упрекат съда за превратна оценка на доказатЕ.ствената съвкупност и е пренебрегнал покрепящите обвинението доказатЕ.ства , а именно показанията на свид. Т. А., П. П., Ж. К., П. П. и Н. Н., В. Д., З. С., Б., И., Й., И. Б., Р. З. и И. А. и неправилно е оправдал подсЪдимите по обвинението за организирана престЪпна група.

На първо място настоящия състав отбЕ.язва, че в показанията си свид. Т. А. разказва за познанството си със свид. Д., че били съдружници с него, както и познанството си с подс. И. Й.. Не отрича провеждани разговори по тЕ.ефона със свид. П. Д., както и с подс. Й..

Безспорно е установено от събраните по дЕ.ото доказатЕ.ства, че всички подсЪдими се познават. Познанството между подсЪдимите лица не е достатЪчно основание за извод, че те са членове на ОПГ. Първостепенният съд е обсъдил намерените дактилоскопни следи върху чантата „К.“, за които експертизата е установила, че са оставени от подс. М.. Тези обстояЕ.ства са коментирани по-горе по отношение на подсЪдимия П. в настоящото изложение и упрека в протеста в тази му част е некоректен.

ВЪззивният съд обаче не приема твърдението в протеста, че жилището на подс. П. е било използвано от организираната престЪпна група за склад на наркотични вещества и незаконно оръжие, поради липса на доказатЕ.ства за това твърдение.

В протеста са развити съображения, свързани с подготовката на кражбата в [населено място], от което се прави извод, че след като групата набере информация и набележи обект на посегателство се отива на оглед и се прави преценка за необходимите технически средства. Няма такива доказателства за такава подготовка по принцип. Налични са доказателства за едно подготвяно престъпление, а именно за опита за кражба в [населено място]. Намерените при претърсванията и изземвания в жилища на подсъдимите вещи- оръжия, радиостанции, средства за заглушаване, маски, ножове и др. не са достатъчни за извод, че подсъдимите лица са членове в една и съща организирана престъпна група. Не са налице доказателства за структурираност на сдружение и трайност както се твърди в протеста. Правилен е извода на СНС, че от събрана и проверена доказателствена маса не е доказано наличието на законово- установените критерии на чл. 93 т. 20 НК. Въззивният съд намира за правилен и обоснован и извода на СНС, за липса на доказателства, че подсъдимите Е. М., И. М., П., И. Й. и Б. са изградили устойчива връзка по между си с оглед извършването на конкретни престъпления. Доказателствата сочени в протеста са налични за времето от 10.09.2012 г. до 22.09.2012 г., т.е. за период от 12 дни, който период правилно е преценено, че не покрива признака трайност по смисъла на чл. 93 т. 20 НК. През този период е извършена подготовка за кражба на едно престъпление. Въпреки прилаганите СРС не са събрани доказателства за подготовка или извършване на други престъпления от страна на подсъдимите освен деянието предмет на разглеждане по настоящото дЕ.о.

По никакъв начин не са пренебрегнати приобщените показания на свидетелите и очевидци на деянията, с които се доказвало по безспорен и категоричен начин извършването на престъпленията. Въззивният съд не съзира такива очевидци на деянията както твърди прокуратурата в протеста. С изключение на едно единствено. За наличието на такива деяния не сочат в показанията си и свидетелите Н. Н., Ж. К. и П. П. – служителите ангажирани пряко с разследване на престъпления, за които имало подозрения към подсъдимите Е. М., И. Й., П., И. М. и Б.. Показателни са показанията на свид. Ж. К., който през инкриминирания период е работил в сектор „грабежи“ към СДВР, че ако са имали информация и за други престъпления извършени от подсъдимите, тя е щяла да бъде реализирана.

По отношение на обвинението за кражба на златен синджир и запалка „Д. „ в протеста са развити съображения, че те са били предмет на извършена кражба от дома на свид. Д.. Иска се да се кредитират показанията на свид. Д. и извършените от тях разпознавания дадени в хода на досъдебното производство.

При разпита на свидетелите Д. в хода на досъдебното производство са заявили, че тези вещи- златен ланец с кръст и запалката липсват, а след това след извършено подреждане в дома ѝм са заявили, че са ги намерили и съдът правилно е дал вяра на тези показания. В хода на съдебното производство при предявяване на тези вещи свид. Д. са заявили, че те не са техни. Те се подкрепят и от показанията на свид. В. П. –син на свид. Д., който пред първоинстанционния съд е заявил, че златният ланец, който му е предявен не е неговият, а този от дома ѝм е наличен. В този смисъл правилно показанията на свид. Д. и свид. П. са кредитирани от съда. В хода на съдебното производство пред първата инстанция е дал обяснения и подс. И. М., който е заявил, че златния ланец приложен към делото е негов. Обясненията на подсъдимия М. само в тази ѝм част са кредитирани правилно от съда. В показанията си свид. Н., сочи за златен ланец в джоба на подс. М.. За намерен златен ланец в тоалетната говори в показанията и свид. П., който е охранявал подсъдимите в РУП Н. след задържането ѝм. В хода на съдебното следствие пред първата инстанция свид. Д. е представил намерените вещи златен ланец и запалка в дома си, за които първоначално обявил за липсващи. Поради това правилно първостепенният съд е приел, че тази част от обвинението не е доказана от обективна страна, който извод се споделя, а възражението в протеста като неоснователно се отхвърля.

Споделя се и крайният извод на СНС относно обвинението за ОПГ, а именно за липса на достатъчно доказателства за осъществени от подсъдимите лица престъпления по чл. 321, ал. 3 т.1 вр. с ал.1 НК от подс. М. Ф. Е. М. и по чл. 321 ал. 3 т.2, вр. с ал. 2 НК от подсъдимите И. М., И. Й., А. П. и Ж. Б.. В тази част се споделят възраженията и на защитата за неоснователност на протеста, относно оправдаването на подсъдимите за извършена кражба и по обвинението за ОПГ. Предвид изложеното твърдението в протеста за неправилност на присъдата в частта относно оправдаването на подсъдимите за ОПГ, въззивният съд намира за неоснователно.

Процесуалната дейност на съда по оценка на доказателствената съвкупност е извършена в съответствие с процесуалните норми на чл.13 и 14 НПК. Съдът е обсъдил поотделно и в съвкупност всички събрани доказателства, подложил е на внимателна проверка, както разобличаващите така и оправдателни такива, като е разкрил действителното ѝм съдържание. Ето защо доводите за превратно тълкуване на доказателствата реверсирани във въззивният протест и в жалбите на защитата, като лишени от основание настоящия въззивен състав отхвърля.

Правилен е извода на съда, че събраните по дЕ.ото доказатЕ.ства изобилстват от факти, които в своята съвкупност не оставят никакво съмнение, че тЕ.ефонните разговори възпроизведени в СРС-та от тЕ.. номер [ЕГН]- са били осъществени от подсъдимия М. Е. М., от номер [ЕГН]- са били осъществени от подсъдимия И. Й. и от номер [ЕГН]- са били осъществени от подсъдимия И. М.. За всички посочени номера следва да се отбЕ.ежи, че СИМ картите, с които са били активирани тези номера са иззети от домовете на подсъдимите съответно: СИМ карти с номера 89359051100272518556 и 89359051100272989765, с които са ползвани тЕ.ефонни номера 09890927045, съответно 09890236474 - от дома на подсъдимия М. Е. М.; СИМ карти с номера 89359051100272846577 и 89359050100216206541, с които са ползвани тЕ.ефонни номера 09890218435, съответно 09896284539- от дома на подсъдимия И. Й. и СИМ карта номер 89359051100272989724 , с която е ползван тЕ.ефонен номер [ЕГН]- от дома на подсъдимия И. М.. Съдържанието на записаните разговори обуславят извода, че подсъдимите са единствените лица, които отговарят на всички обстояЕ.ствени критерии записани и установени в разговорите: това, че на един от тЕ.ефоните номера търсят лице с име „М.“ (разговор №6 на л.27 от том 1 ВДС от секретните материали), описание на района където живее (разговор № 22 на л.51-53 от том 1 ВДС от секретните материали), съответстващо на действитЕ.ното местоживееене на подсъдимия М. Е. М., самото съдържание на диалозите. От съдържанието на тези разговори може да се достигне до единствения възможен извод, че същите са насочени към подготовка и извършване на кражба от дома на семейство Д. в [насЕ.ено място]. Това е така защото в записаните разговори са налични множество конкретни обстояЕ.ства, които напълно съответстват на установените по дЕ.ото факти, а именно: местоположението на дома на семейство Д.; лицата живеещи в къщата и техните родствени взаимоотношения; как са били разпредЕ.ени живущите лица от семейството, по етажи в къщата; датата на рождения ден на свидетЕ.я В. Д. и лицата, които в него момент са пребивавали в къщата; мястото на провежданото тържество за рождения ден на свидетЕ.я В. Д. и лицата, които са присъствали; дейността на свидетЕ.ите В. Д. и П. Д., свързана със строитЕ.ство и продажба на недвижими имоти; датата на пътуването на свидетЕ.ите В. Д. и П. Д.; наличието на парични средства в дома на свидетЕ.ите В. Д. и П. Д. от продажба на апартаменти и др. От съдържанието на записаните посредством СРС тЕ.ефонни разговори се установява, какви вещи са били действитЕ.ната цЕ. на подсъдимите при подготовката и опита за извършване на кражбата - парични средства в големи размери. Безспорно от записаните тЕ.ефонни разговори, може да се установи, че подсъдимите са имали информация и са знаЕ.и, че в дома на семейство Д.

са се съхранявали парични средства в размери надвишаващи няколкократно повдигнатото обвинение и именно тяхното противозаконно отнемане и присвояване са ц.Е.Е.и (разговори: №12 на л.33-36; №13 на л.36-40 от том1 ВДС от секретните материали). В тази връзка и подсъдимите са набавили и носили с тях средства и инструменти, както за проникване в къщата, така и за взломяване или отнемане на каси или сейфове, в които е могло да се намират парични средства в такива размери. От наличните разговори е установено, че подсъдимите са подготвяли и необходимото оборудване и вещи за извършване на престъплението кражба, които вещи и оборудване са намерени при последвалото претърсване и изземване в л.а. „Ф.“ модЕ. „Г.“ с ДК [рег.номер на МПС] (разговори: № 4 на л.8; №7 на л.10-11; №23 на л.53-54 от том1 ВДС от секретните материали). Записаните разговори и тяхното съдържание и лицата които ги провеждат, съответстват и на съдържанието на ВДС и протоколите от СРС изготвени при проследяването на подсъдимите М. Е. М., И. М. и И. Й., като същите се намират във времева, пространствена и логическа взаимовръзка. Проследяването и свързаното с него видео-заснемане, е било разрешен способ за използване на СРС за подсъдимите М. Е. М., И. М. и И. Й. по настоящото производство. В тази връзка служителите от специализираната агенция извършващи същото е следвало да бъдат убедени в идентичността на лицата, които е следвало да проследяват с тези, за които са имали съответното разрешение, което изискване е било изпълнено от тях.

От изготвените ВДС „видеозапис“ осъществени при проследяване на подсъдимите М. Е. М., И. М. и И. Й. и съответните протоколи изготвени въз основа на тях, е установено, че именно подсъдимите са били заснети на видеозаписите. Съдебният състав при непосредствено възприемане на въпросните видеозаписи при предявяването им е установил, че в част от тях могат да бъдат разпознати и петимата подсъдими както по външност, така и по тЕ.осложение, а също така и по облеклото, с което са били облечени при задържането им. На част от видеозаписите съдът е възприЕ., че подсъдимите носят сгъваема стълба и раници, сходни на същите са били открити при извършеното претърсване и изземване в лекия автомобил „Ф.“ модЕ. „Г.“ с ДК [рег.номер на МПС] . Правилно е съобразено, че служитЕ.ите извършващи проследяването на подсъдимите М. Е. М., И. М. и И. Й. са установили идентичността им с лицата, за които са имали разрешение да приложат този способ на СРС, като същите са проследявали подсъдимите от домовете им и по пътя до [насЕ.ено място] и по време на извършване на подготовката и осъществяване на деянието. Обсъдено е и наличието на видеозаписи, в които са заснети именно подсъдимите и управляваните от тях леки автомобили, за които в последствие са били извършени и съответните претърсвания и изземвания. ОбстоятЕ.ството, че видео-техническа експертиза не може да даде категоричен отговор за идентификация на подсъдимите, предвид липсата достатъчно информация в изследваното изображение, позволяващо визуализация на индивидуални лицеви черти, форма на черепа, прическа, вежди, очи, уши, нос, бЕ.ези не е пречка за обоснован и безспорен извод, че именно подсъдимите са лицата заснети при прилагане на СРС проследяване.

Правилно и обосновано е преценено, че наркотичното вещество и оръжията открити в дома на подсъдимия А. П. са държани именно от него, като са изложени убедитЕ.ни мотиви за това. Относно държането на тези вещи правилно и законосъобразно съдът се е базирал на трайната и константна практика на ВКС, а именно, че за да е налице формата на изпълнитЕ.но деяние "държане", не е необходимо деецът непосредствено, физически да държи вещта. Фактическата власт върху вещите, предмет на престъплението, се изразява в отношението на извършитЕ.я към тях като към свои, във възможността да упражнява контрол върху тях и да се разпорежда с тях, какъвто е и настоящия случай за всеки от подсъдимите.

Споделя се изцяло извода, относно авторството на престъплението по чл. 195, ал.2, вр. чл. 195, ал.1, т.3, т.4, вр. чл. 194, ал.1 вр. чл. 20, ал.2, вр. ал.1, вр. чл. 18, ал.1 от НК / за подсъдимите М. Е. М., И. М. и Ж. Б./ и съответно по чл. 195, ал.2, вр. чл. 195, ал.1, т.3, т.4, вр. чл. 194, ал.1 вр. чл. 20, ал.4, вр. ал.1, вр. чл. 18, ал.1 от НК / за подсъдимите И. Й. и А. П./, като доказателствата изграждат стройна верига водеща до единствения възможен извод, че именно, подсъдимите М. Е. М., И. М. и Ж. Б. са влезли, чрез повреждане на прегради здраво направени за защита на имот в апартамента обитаван от свидетелите В. и П. Д., чрез използване на технически средства и МПС и са направили опит да отнемат от владението на П. Д. инкриминираната сума, като подсъдимите И. Й. и А. П. са подпомагали и улеснявали останалите да извършат престъплението, като деянието е останало недовършено поради независещи от дейците причини това, че не са открили паричната сума, за която са знаели, че се съхранява в апартамента.

Правилно и обосновано е прието за доказано деянието свързано с държане на радиосредства, които излъчват в етера, без съответното разрешение от подсъдимия И. М. и съответно е осъществил състава на престъплението по чл. 348, буква „а“, пр.2 от НК., като е изложил и доказателствата за това.

Правилно и обосновано съдът е приел, за доказано деянието свързано с държане на боеприпаси, без съответното разрешение от подсъдимия от Ж. Б. и съответно е осъществил съставите на престъпленията по чл. 339, ал.1, пр.2, от НК като е изложил и доказателствата в тази насока.

Правилно и обосновано е прието за доказано деянието свързано с държане на радиосредство, което излъчва в етера, без съответното разрешение от подсъдимия И. Й. като е осъществил състава на престъплението по чл. 348, буква „а“, пр.2 от НК и е изложил доказателства за това.

Правилно и законосъобразно първостепенният съд е признал подсъдимите: М. Ф. Е. М., И. Л. М., Ж. Т. Б.- за **виновни в извършването на престъпление по чл. 195, ал.2, вр. чл. 195, ал.1, т.3, т.4, вр. чл. 194, ал.1 вр. чл. 20, ал.2, вр. ал.1, вр. чл. 18, ал.1 от НК**, а за А. А. П. и И. К. Й.- **престъпление по чл. 195, ал.2, вр. чл. 195, ал.1, т.3, т.4, вр. чл. 194, ал.1 вр. чл. 20, ал.4, вр. ал.1, вр. чл. 18, ал.1 от НК**, а именно, че на 22.09.2012г. в [населено място], [община], [улица], в съучастие по между си /като съизвършител и М. Ф. Е. М., И. Л. М., Ж. Т. Б. и като помагачи А. А. П., И. К. Й./, чрез повреждане на прегради здраво направени за защита на имот (подбиване на алуминиева врата на тераса на третия етаж, разкъсване на гуменото и уплътнение), използване на техническо средство /отвертка и сгъваема стълба/ и моторно превозно средство /лек автомобил Ф. Г. с [рег.номер на МПС] /, направили опит да отнемат чужди движими вещи в големи размери, а именно- /парична сума от 11 650.00 евро (с левова равностойност 22 785.42 лв.) и 25 000 лв. /или всичко на обща стойност 47 785.42 лева /четиридесет и седем хиляди седемстотин осемдесет и пет лева и четиридесет и две стотинки/, от владението на В. Е. Д., без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвоят, като деянието е останало недовършено поради независещи от дейците причини“ и ги е признал за невинни, да са осъществили деянието в условията на продължавано престъпление, деянието да е извършено от лице по чл.142 ал.2 т.8 от НК, което действа в изпълнение па решение на организирана престъпна група по пункт I и да са повредили преграда здраво направена за защита на имот /да са демонтирали секретен патрон на вътрешна дървена врата/, да са използвали техническо средство /метален лост/, подсъдимите А. А. П., И. К. Й., да са действали като съизвършител и, както и да са отнели чужди движими вещи 1 бр. златен ланец в едно със златен кръст, 14 карата с общо тегло от 200/двеста/ грама на стойност 10 000 лева и 1 бр. запалка марка „Д.“ на стойност 273.70 лв. или общо на стойност 10 273.70 лева,. и за разликата в общата стойност на отнетите вещи от 58 059,12 лева до сумата от 47 785.42 лева, както и деянието да е било довършено за тази разлика, като ги ОПРАВДАЛ по първоначално повдигнатите им обвинения в този смисъл, както и за квалификацията по т.9 на ал.1, на чл.195 и за чл.26, ал.1 от НК, а подсъдимите А. А. П. и И. К. Й. е ОПРАВДАВАЛ и по повдигнатото им обвинение по чл.20, ал.2 от НК.

Настоящия съдебен състав изцяло споделя извода на СНС, че подсъдимите М. Ф. Е. М., И. Л. М., А. А. П., И. К. Й. и Ж. Т. Б. са автори на инкриминираната деятелност, което се доказва от цялостно кредитиран доказателствен материал по делото. Подсъдимите са субекти на престъплението, в което са обвинени, тъй като са го извършили като пълнолетни и в състояние на вменяемост.

От обективна страна, предмет на престъпното посегателство са пари стойност 11 650.00 евро (с левова равностойност 22 785.42 лв.) и 25 000 лв. /или всичко на обща стойност 47 785.42 лева/, която сума покрива критериите за „големи размери“.

Подсъдимите М. Е. М., И. М. и Ж. Б. са осъществили обективните признаци на опит към извършване на престъплението, тъй като са извършили действия насочени към прекратяване владението на свидетеля В. Д. върху паричната сума и единствено обстоятелството, че не са успели да открият паричната сума / скрита в короната на стайно растение/ ги е възпрепятствало да установят свое владение върху нея На подсъдимите е било известно от свид. Т. А. наличието голяма парична сума в апартамента на свидетеля В. Д., пак чрез свид. А. са проучили кога в жилището няма никой, влезли са в апартамента, претърсили са го като са отваряли и претърсили намиращите се в жилището шкафове, гардероби и чекмеджета.

Подсъдимите А. П. и И. Й. са действали, като помагачи на подсъдимите М. Е. М., И. М. и Ж. Б., тъй като те единствено са охранявали по време на деянието другите трима подсъдими, докато последните са проникнали в жилището и са го претърсвали и са направили опит да отнемат инкриминираните вещи. Също така подсъдимите А. П. и И. Й. са управлявали леките автомобили, с които всички подсъдимите са стигнали до мястото на извършване на деянието, а подсъдимия А. П. и след него, при отдалечаването от мястото на извършване на деянието. Подсъдимият И. Й. е набавял и информация кога в апартамента на В. Д. няма да има никой, какви вещи се съхраняват там, кой лица живеят в къщата и т.н. Т.е. подсъдимите А. П. и И. Й. умишлено са улеснили и са създавали условия за извършването на престъплението от страна на подсъдимите М. Е. М., И. М. и Ж. Б.. Това е така, защото подсъдимите А. А. П. и И. К. Й. не са участвали в изпълнителното деяние на опита за кражба. При отдалечаването от местопроизшествието, с лекия автомобил управляван от подсъдимия А. П., не е налице съизвършителство от негова страна, тъй като инкриминираните вещи не са били открити от М. Е. М., И. М. и Ж. в Б., съответно не са били отнети от владенията им и подсъдимия А. П. обективно не е участвал в установяване на трайна фактическа власт върху вещите. Предвид изложеното споделя се изцяло извода, че от обективна страна е налице форма на съучастие като помагачи от подсъдимите А. П. и И. Й.. Извършената преквалификация на деянията на подсъдимите А. П. и И. Й. от съизвършителите в помагачи, не изменя съществено обстоятелствената част на обвинителният акт и е приложен закон за по-леко наказуемо престъпление.

Обективно, подсъдимите М. Е. М., И. М. и Ж. Б. са осъществили квалифицирания състав на чл. 195, ал. 1, т. 3 от НК. При деянието са били преодоленни, чрез повреждане прегради здраво направени за защита на имот (подбиване на алуминиева врата на тераса, разкъсване на гуменото и уплътнение) - представляващи съоръжения, които по предназначението и естеството си служат да изключат или ограничат достъпа на трети лица до хора или вещи. Тези обстоятелства са били известни и на подсъдимите А. П. и И. Й. и съответно техния умисъл обхваща и това квалифициращо обстоятелство.

Обективно, подсъдимите М. Е. М., И. М., Ж. Б., А. П. и И. Й. са осъществил квалифицирания състав и на чл.195, ал.1, т.4, от НК, тъй като при деянието са използвали МПС /лек автомобил Ф. Г. с [рег.номер на МПС] /, за превоз до [населено място] и за отдалечаване от местопроизшествието.

Правилно и законосъобразно СНС е признал за невиновни подсъдимите М. Е. М., И. М., Ж. Б., А. П. и И. Й. относно частта на обвинението, касаеща квалифициращия признак „използване на специално техническо средство“, в частта му за използване на „метален лост“, тъй като такъв не е използван.

Правилно и законосъобразно съдът е признал за невиновни подсъдимите М. Е. М., И. М., Ж. Б., А. П. и И. Й. и относно частта от обвинението, касаеща квалифициращия признак „чрез повреждане на прегради здраво направени за защита на имот“ относно демонтирането на секретен патрон на вътрешна дървена врата, тъй като този патрон не е демонтиран от тях, а при огледа на местопроизшествие.

Обективно, подсъдимите М. Е. М., И. М., Ж. Б., А. П. и И. Й. са осъществили квалифицирания състав и на чл. 195, ал. 2, от НК, тъй като са знаели, че в апартамента на свидетеля В. Д. се съхраняват големи парични суми между 500 000 и 600000 лева /според записаните разговори между подсъдимите/, а също така са знаели, че в деня на деянието свидетелите Д. са продали апартамент, за който са получили плащане и в брой. Въпреки че наличната в апартамента сумата не е била открита от извършителите на настоящото деяние, те са съзнавали и целенасоченото отнемането на сума значително надвишаваща 20300лв.-покриваща към него момент квалифициращия признак големи размери. Също така сума пари, която е имало в дома на свидетеля В. Д. от 47 785.42 е била обективно в големи размери, т.к. надвишава 70 минимални работни заплати за страната към 22.09.2012г.

СНС е изложил убедителни мотиви защо е приел, че деянието е останало във фазата на опита, а именно защото е започнало изпълнението на умишленото престъпление, дейците са преодолели преградите за защита на имота, влезли са в него и са претърсили обстойно апартамента за конкретни вещи, които са знаели, че се съхраняват там, с намерение да отнемат тези вещи от владееца им. Деянието е останало недовършено единствено поради обстоятелството, че подсъдимите М. Е. М., И. М., Ж. Б., не са открили скритите в короната на растението парични средства, което е създавало обективна пречка да ги отнемат от владението на свидетеля В. Д. и да настъпят обществено опасните последици от това. Подсъдимите са целели и искали да открият и отнемат паричните средства, но поради независещи от тях причини, че са били скрити, не са успели да ги намерят и вземат, въпреки положените от тях усилия, т.е. налице е недовършен опит към кражба.

От субективна страна, подсъдимите М. Е. М., И. М., Ж. Б., А. П. и И. Й. са действали с пряк умисъл, като форма на вина, тъй като са съзнавали обществено опасния характер на деянието си, предвиждали са и са искали настъпването на обществено опасните му последици, като са действали и с присвоителни намерения.

Правилно и законосъобразно съдът е признал за невиновни подсъдимите М. Е. М., И. М., Ж. Б., А. П. и И. Й. относно частта на обвинението отнасящо се за противозаконното отнемане на 1 бр. златен ланец в едно със златен кръст, 14 карата с общо тегло от 200/двеста/ грама на стойност 10 000 лева и 1 бр. запалка марка „Д.“ на стойност 273.70 лв. или общо на стойност 10 273.70 лева, от владението на свидетеля В. Д., поради недоказаност от обективна страна. Както бе коментирано и по-горе въпросните вещи са били намерени в следствие от свидетелите Д. в дома им, а първоначално заявеното от тях, че липсват се е дължало на факта, че апартамента след деянието е бил много разхвърлен и не са намерили тези вещи. В съдебно заседание пред първата инстанция свидетеля В. Д. е представил намерените след деянието вещи и след проведен съдебен оглед, съдебния състав констатирал, че предоставените от свидетеля и тези, които са приложени като ВД по делото имат значително визуално сходство. Правилно е преценено, че по отношение на 1 бр. златен ланец в едно със златен кръст, 14 карата с общо тегло от 200/двеста/ грама и 1 бр. запалка марка „Д.“ не е бил осъществено престъплението кражба, доколкото не се доказва двете вещи да са били отнемани от владението на свидетеля В. Д..

Правилно и законосъобразно съдът е признал за невиновни подсъдимите М. Е. М., И. М., Ж. Б., А. П. и И. Й. относно частта на обвинението, деянието да е извършено от лице по чл.142 ал.2 т.8 от НК, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група, поради което съда ги е оправдал и за квалификацията признак по т. 9, ал.1 на чл.195 от НК.

Правилно и законосъобразно съдът е признал подсъдимият И. Л. М.- за виновен в извършването на **престъпление по чл. 348, буква „а“, пр.2 от НК**, а именно, че на 22.09.2012г. в [населено място], [улица], държал радиосредства, които излъчват в етера, както следва: 2 бр. радиостанции - I. IC - F. и I. IC - F. с излъчваща мощност до 5W, с работен диапазон - 136 М. - 175 М. и 400 М. - 470 М.; устройство G. - gino 110 - жълт, представляващо приемник и радиостанция, работеща в честотния диапазон F. (F. R. S.) - 462.5625 М. - 467.7125 М., с мощност 0.5W които съгласно „ Национален план за разпределение на честотния спектър на радиочестоти и радиоленти за граждански нужди, за нуждите на Националната сигурност и отбраната, както и за съвместно ползване между тях" попадат в диапазона 460 М. - 469 М. - „подвижна, за граждански цели и за национална сигурност и отбрана"; радиостанция W. - KG - U. - K. - 7514, с работен диапазон - 136 М. - 175 М., с излъчваща мощност 4W и 400 М. - 470 М., с излъчваща мощност 5W, настроена на честоти 167.275 М. и 170.600 М. които съгласно „ Национален план за разпределение на честотния спектър на радиочестоти и радиоленти за граждански нужди, за нуждите на Националната сигурност и отбраната, както и за съвместно ползване между тях" попадат в диапазона 162.875 М. - 174 М. - „подвижна, с изключение на въздушна подвижна за национална сигурност и отбрана", без да има писмено разрешение за това издадено от комисията по регулиране на съобщенията към М..

От обективна страна престъплението е формално. Не е необходимо предметът на престъпление реално да е излъчвал радиовълни в етера (за разлика от чл. 348, б. "б" от НК, където изпълненото деяние "използва" означава деецът да си служи с радиосредство - то да е включено и да излъчва в етера радиовълни, поради което по този състав престъплението е резултатно). За съставомерността на деянието е без значение на какво основание радиосредствата се намират у дееца. Законът изисква писмено разрешение да има този, който ги държи или ползва.

Инкриминираните радиосредства - 2 бр. радиостанции - I. IC - F. и I. IC - F.; устройство G. - gino 110; радиостанция W. - KG - U. - K. - 7514, са били технически изправни и годни да излъчват Е.лектромагнитни вълни в радиочестотния спектър - според заключението на техническата експертиза. Подсъдимият И. М., не е имал разрешение от комисията за регулиране на съобщенията за ползване на индивидуално определ.ен ограничен ресурс за осъществяване на Е.ектронни съобщения /изискване по чл. 79 от Закона за Е.ектронните съобщения/, за осъществяване на Е.ектронни съобщения за собствени нужди/чл.81, ал.2, т.2 от ЗЕС/. В този смисъл е и Решение № 171 от 26.06.2015 г. на ВКС по н. д. № 128/2015 г., II н. о., НК.

От субективна страна деянието, е извършено от подсъдимия И. М. при форма на вина пряк умисъл по смисъла на чл.11, ал.2, пр.1 от НК, тъй като е съзнавал общественоопасния му характер и въпреки това е искал да го извърши и го е извършил.

Безспорно е установено, от кредитирания от съда доказатЕ.ствен материал /протоколи за претърсване и изземване, ВД, кредитираните показания на свидетЕ.ката З. С./, че към момента на деянието, именно подсъдимият И. М. е държал инкриминираните радиосредства в дома си находящ се в [насЕ.ено място], [улица]. По изложените съображения и по-горе- възраженията на защитата в тази им част не могат да бъдат приети.

Правилно и законосъобразно съдът е признал подсъдимият Ж. Т. Б. за виновен в извършването на **престъпление по чл. 339, ал.1, пр.2, от НК**, а именно, че на 22.09.2012 г. в [насЕ.ено място],[жк], [жилищен адрес] държал боеприпаси за огнестрЕ.ни оръжия – **1** брой патрон кал. 357SIG (9x22), **50** бр. патрони кал. 9x18 мм, тип „М.", **1** бр. револверен патрон кал.357 „М., без да има за това надлежно разрешение, което се изисква съгласно чл. 50, ал. 3 (изм. -ДВ, бр. 44 от 2012 г., в сила от 01.07.2012 г.) от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите издЕ.ия.

Правилно и законосъобразно е посочено, че към момента на извършеното деяние действащата нормативна уредба е по чл. 50, ал. 3 (изм. - ДВ, бр. 44 от 2012 г., в сила от 01.07.2012 г.) от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (изм. - ДВ, бр. 44 от 2012 г., в сила от 01.07.2012 г.): „Лицата по ал. 1 и 2 могат да придобиват огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях чрез закупуване, дарение, замяна или по наследство след получаване на разрешение за придобиване, издадено от директора на ГДНП на МВР или от оправомощено от него длъжностно лице, или от началника на РУ на МВР по местонахождението на обекта за съхранение или по постоянния адрес на физическото лице“. Въпреки, че в обвинителния акт е посочено, че е била приложима разпоредбата на Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия в редакцията от (Доп. - ДВ, бр. 73 от 2012 г., в сила от 25.09.2012 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 73 от 2012 г., в сила от 25.09.2012 г. по никакъв начин не е нарушено правата на подсъдимия Ж. Б., поради това, че разпоредбата е напълно идентична и в двете редакции на закона - както текстово така и цифрово, както бе коментирано и по-горе.

Подсъдимият Ж. Б. е лицето, което е упражнявало фактическата власт (държането) върху предмета на престъплението (инкриминираните боеприпаси), респективно той е осъществил от обективна страна изпълнителното деяние на престъплението по чл. 339 ал.1, пр.2 от НК. Липсата на разрешение за държане на подобно въоръжение (общоопасни средства) се явява елемент от обективната страна на престъпното посегателство по чл. 339 ал.1 от НК. Подсъдимият Ж. Б., не е имал разрешение да придобива и съхранява патрони кал. 9x18 мм, тип „М.“ и кал.357 „М.“. Държал е и един патрон кал. 357SIG (9x22) без разрешение за това.

Първостепенният съд е установил, че подсъдимият Ж. Б. е държал в дома си 100 бр. патрони кал. 9x18 мм, тип „М.“, за които е нямал разрешително. Прокуратурата му е повдигнала обвинение само за 50 бр. патрони от този вид. За съда не е била налице възможността да преквалифицира с присъдата си същото, тъй като е налице съществена промяна на фактическото обвинение - налице е ново обстоятелство, а именно по-голям брой боеприпаси, което не е било известно на подсъдимия и той не е могъл да се защитава срещу това обвинение, същевременно по-големия брой боеприпаси, обективно би довел и до прилагане на закон за по-тежко престъпление.

От субективна страна деянието, е извършено от подсъдимия Ж. Б. при форма на вина пряк умисъл по смисъла на чл.11, ал.2, пр.1 от НК, тъй като е съзнавал общественоопасния му характер и въпреки това е искал да го извърши и го е извършил.

Правилно и законосъобразно съдът е признал подсъдимият А. А. П. за **виновен в извършването на престъпление по 354а, ал.2 пр.1 вр. ал. 1, пр. 4, алт. 1 от НК**, а именно, че на 22.09.2012г. в [населено място],[жк],[жилищен адрес] в ап.30, без надлежно разрешение държал с цел разпространение, високорискови наркотични вещества, подлежащи на контрол съгласно Приложение №1, към чл.3, ал.2 от Закона за контрол на наркотичните вещества и прекурсорите /ДВ.бр.30/1999г.; изм., бр.63 от 2000г.; бр.74, 75 и 120 от 2002г. и бр.56 от 2003г/, а именно: кокаин с нето тегло 2090,00 грама, със съдържание на активно действащ компонент кокаин 65,0 %, с цена за грам 190 лева, на стойност 397100 лева; кокаин с нето тегло 230,00 грама, със съдържание на активно действащ компонент кокаин 56,0 %, с цена за грам 190 лева, на стойност 43700 лева; кокаин с нето тегло 55,00грама, със съдържание на активно действащ компонент кокаин 80,0 %, с цена за грам 265 лева, на стойност 14575 лева или общо на стойност 455 375 лева, като наркотичните вещества са в големи размери.

От обективна страна - с действията си подсъдимият А. П. е реализирал обективните признаци на горното престъпление, чрез формата на изпълнено деяние „държане” (с разпространителска цел), тъй като на инкриминираната дата 22.09.2012 г. е съхранявал в обитаваното от него жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] в ап.30, процесните високорискови наркотични вещества. Подсъдимият А. П. не е имал разрешение за държане на наркотични вещества. От обективна страна е налице формата на изпълнено деяние „държане”, тъй като подсъдимият А. П. е упражнявал фактическата власт върху наркотиците - кокаин с нето тегло 2090,00 грама, със съдържание на активно действащ компонент кокаин 65,0%; кокаин с нето тегло 230,00 грама, със съдържание на активно действащ компонент кокаин 56,0 %; кокаин с нето тегло 55,00грама, със съдържание на активно действащ компонент кокаин 80,0 %. За да е налице формата на изпълнено деяние "държане", не е необходимо деецът непосредствено, физически да държи вещта. Фактическата власт върху вещите, предмет на престъплението, се изразява в отношението на извършителя към тях като към свои, във възможността да упражнява контрол върху тях и да се разпорежда с тях, какъвто е и настоящия случай.

Подсъдимият А. П. е автор на това деяние, същият е осъществявал фактическата власт върху предмета на престъплението - инкриминираните наркотични вещества. От една страна същите са открити в дома му в гардероба срещу банята, което е установено при извършено претърсване и изземване осъществено според правилата на НПК. В същия апартамент освен подсъдимият А. П. е живяла свидетелката И. А. А. и малолетното им дете. Свидетелката е отрекла да знае или да е виждала въпросното наркотично вещество. Обосновано е отчетено и обстоятелството, че по полиетиленов плик с лого „К.“, в които са били поставени пакетите с наркотичното вещество са били открити и дактилоскопни следи от средния пръст и показалец на лявата ръка на подсъдимия И. М.. От кредитирания доказателствен материал е ясно, че той се е познавал с подсъдимия А. П. и двамата са контактували регулярно, а и са били задържани заедно след опита да извършат престъплението по пункт две. В апартамента ползван от подсъдимия А. П. е открита и Електронна везна със следи от кокаин. Този факт, както и голямото количество наркотик от вида на кокаина и неговата стойност, правилно е преценено, че държането от подсъдимия на тези наркотични вещества е с цел разпространението ѝм.

От протокола за оценка на наркотичните вещества е видно, че: цената за един грам кокаин със съдържание на активно действащ компонент кокаин 65,0% е 190лв., съответно цената на 2090,00 грама кокаин е 397100 лева; цената за един грам кокаин със съдържание на активно действащ компонент кокаин 56,0 % е 190лв., съответно цената на 230,00 грама кокаин е 43700 лева; цената за един грам кокаин със съдържание на активно действащ компонент кокаин 80,0 % е 265 лева, съответно цената на 55,00грама кокаин е 14575 лева. Общата стойност на всичките наркотични вещества е била 455 375 лева. Очевидно е, че е изпълнен признака за „големи размери“ т.к. стойността на наркотичното вещество - 455 375 лева, надвишава многократно стойността на 70 минимални работни заплати за страната към 22.09.2012г. от 20300лева.

От субективна страна престъплението чл. 354а, ал. 1, изр. 1, пред. 4, алт. 1 от НК, е извършено от подсъдимия А. П. умишлено, с пряк умисъл по чл.11, ал.2, пр.1 от НК като форма на вина, с непосредствено целени и настъпили общественоопасни последици. Подсъдимият е съзнавал противоправния характер на осъщественото деяние, като е целял и искал настъпването на последиците му. Прекият му умисъл е обхващал както обстоятелствата, че е упражнявал фактическа власт върху наркотичните вещества, от вид и със съдържание, описани по-горе, така и че тези действия извършва по отношение на високорисковите наркотични вещества без надлежно разрешително за това.

Правилно и законосъобразно СНС е признал подсъдимият А. А. П. за **виновен в извършването на престъпление по чл. 339, ал.1, пр.2, от НК**, а именно, че на 22.09.2012 г. в [населено място],[жк], [жилищен адрес] в ап. 30, е държал огнестрелни оръжия - стандартно огнестрелно оръжие - пистолет „М.“ със заличен фабричен номер, предназначено за стрелба със стандартни огнестрелни боеприпаси кал. 9x18мм мм, стандартно огнестрелно оръжие - автомат „К.“ с № АЦ 43 0914 предназначено за стрелба със стандартни огнестрелни боеприпаси кал. 7,62мм., стандартно огнестрелно оръжие - картечен пистолет „Ш.“ със заличен фабричен номер предназначено за стрелба със стандартни огнестрелни боеприпаси кал. 9x18мм, части от стандартно огнестрелно оръжие (цев, ударно-спусков механизъм и затворен блок), карабина, кал. 22 long R. (калибър 5,6 мм), както и боеприпаси за огнестрелни оръжия -58 броя стандартни пистолетни огнестрелни боеприпаси кал. 9x18мм „М.“, без да има за това надлежно разрешение, което се изисква съгласно чл. 50, ал. 3 (изм. -ДВ, бр. 44 от 2012 г., в сила от 01.07.2012 г.) от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия

Съгласно разпоредбата на чл. 50, ал. 3 (изм. -ДВ, бр. 44 от 2012 г., в сила от 01.07.2012 г.) от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (изм. -ДВ, бр. 44 от 2012 г., в сила от 01.07.2012 г.): *„Лицата по ал. 1 и 2 могат да придобиват огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях чрез закупуване, дарение, замяна или по наследство след получаване на разрешение за придобиване, издадено от директора на ГДНП на МВР или от оправомощено от него длъжностно лице, или от началника на РУ на МВР по местонахождението на обекта за съхранение или по постоянния адрес на физическото лице“*. Въпросната разпоредба на закона е била в сила към момента на деянието осъществено от подсъдимия А. П. и въпреки, че държавното обвинение в обвинителния акт е посочило, че е била приложена разпоредбата на Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия в редакцията от (Доп. -ДВ, бр. 73 от 2012 г., в сила от 25.09.2012 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 73 от 2012 г., в сила от 25.09.2012 г.) Правилно и законосъобразно съдът е приел, че това по никакъв начин не е нарушило правата на подсъдимия А. П., поради това, че разпоредбата е напълно идентична и в двете редакции на закона - както текстово така и цифрово.

От подсъдимия е осъществено „държане“, като форма на изпълнителното деяние на престъплението и оръжията и боеприпасите са се намирали във фактическата власт на дееца, без разрешение за държане на подобно въоръжение (общоопасни средства) . От приложената по справка е установено, че подсъдимия А. П. е имал разрешително за носене и държане на пистолет „Г. 22“, кал.40 и 50 броя боеприпаси за него, но е нямал разрешително за пистолет „М.“ със заличен фабричен номер, автомат „К.“ с № АЦ 43 0914, картечен пистолет „Ш.“ със заличен фабричен номер, части от стандартно огнестрелно оръжие (цев, ударно-спусков механизъм и затворен блок), карабина, кал. 22 long R. (калибър 5,6 мм), както и за боеприпаси за огнестрелни оръжия -58броя кал. 9x18мм „М..

От субективна страна деянието е извършено от подсъдимия А. П. под форма на вина при пряк умисъл по смисъла на чл. 11, ал. 2, пр. 1 от НК, тъй като е съзнавал общественоопасния му характер и въпреки това и е целенасъществуването на общественоопасните последици.

Правилно и законосъобразно съдът е признал подсъдимия И. К. Й. **за виновен в извършването на престъпление по чл. 348, буква „а“, пр.2 от НК**, а именно, че на 22.09.2012г. в [населено място],[жк], [жилищен адрес] в ап.41, държал радиосредство, което излъчва в етера - радиостанция с марка О.-Е. с излъчваща мощност 7W, в паметта на която са записани 86 канала, с честоти на настройка от канал 1-433.92 М. до канал 86 - 459.6 М., които съгласно „Национален план за разпределяне на честотния спектър на радиочестоти и радиоленти за граждански нужди, за нуждите на Националната сигурност и отбраната, както и за съвместно ползване между тях" попадат в диапазона за граждански нужди, без да има писмено разрешение за това издадено от комисията по регулиране на съобщенията към Министерство на транспорта и информационните технологии.

От обективна страна престъплението е формално. Състава на чл. 348, б. "а" от НК не изисква предметът на престъпление реално да е излъчвал радиовълни в етера (за разлика от чл. 348, б. "б" от НК, където изпълнителното деяние "използва" означава деецът да си служи с радиосредство - то да е включено и да излъчва в етера радиовълни, поради което по този състав престъплението е резултатно). За съставомерността на деянието е без значение на какво основание радиосредствата се намират у дееца. Законът изисква писмено решение да има този, който ги държи или ползва.

Инкриминираната радиостанция - марка О.-Е., е била технически изправна и годна да излъчва Е.лектромагнитни вълни в радиочестотния спектър - според заключението на техническата експертиза. Подсъдимият И. Й., не е имал разрешение от комисията за регулиране на съобщенията за ползване на индивидуално определ.ен ограничен ресурс за осъществяване на Е.лектронни съобщения /изискване по чл. 79 от Закона за Е.лектронните съобщения/, за осъществяване на Е.лектронни съобщения за собствени нужди /чл.81, ал.2, т.2 от ЗЕС/.

От субективна страна деянието, е извършено от подсъдимия И. Й. под форма на вина при пряк умисъл по смисъла на чл.11, ал.2, пр.1 от НК, тъй като е съзнавал общественотоопасния му характер и е цел.ял настъпването на общественотоопасните последици.

Безспорно е установено, от кредитирания от съда доказателствен материал /протоколи за претърсване и изземване, ВД/, че към момента на деянието, именно подсъдимият И. Й. е държал инкриминираната радиостанция в дома си находящ се в [насел.ено място],[жк],[жилищен адрес] в ап.41.

По отношение на наказанието на подсъдимия М. Ф. Е. М.:

За извършеното от М. Ф. Е. М. престъпление по чл. 195, ал.2, вр. чл. 195, ал.1, т.3, т.4, вр. чл. 194, ал.1 вр. чл. 20, ал.2, вр. ал.1, вр. чл. 18, ал.1 от НК особената част на материалния закон предвижда наказание "Лишаване от свобода" от три до петнадесет години, като съдът може да постанови и конфискация до една втора от имуществото на виновния .

При индивидуализация на наказанието контролираната инстанция, правилно и законосъобразно преценявайки наличието на смекчаващи наказателната отговорност обстоятелства е определ.ил като такива - необремененото му съдебно минало, семейния му статус, това че деянието е останало във фазата на опита.Като смекчаващо отговорността обстоятелство въззивният съд намира още и дългият период изминал от извършването на инкриминираното деяние. Като отегчаващи обстоятелства съдът е отчел.- наличието на няколко квалифициращи деянието признака, конкретния принос на подсъдимия както по осъществената предварителна подготовка изразено в получаване на информация за обекта на престъплението, организация на пътуванията набавяне на средства и това, че по време на деянието е бил въоръжен с нож.

На основание чл. 54 НК съобразявайки спецификите на деянието, личността на подсъдимия и тежестта на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, правилно първоинстанционният съд е приел., че справедливото наказание, което ще постигне целите на чл. 36 НК и ще защити пълноценно генералната и индивидуалната превенции, следва да бъде определ.ено при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства и най-адекватно и справедливо наказание е "Лишаване от свобода" за срок от четири години.

Размерът на отмереното наказание лишаване от свобода прави недопустимо приложението на института на чл. 66 ал.1 НК, както настоява защитата. Отлагане изпълнението на наложеното наказание е неоправдано и предвид проявената настойчивост и упоритост за постигане на престъпната цел., което налага наложеното наказание да бъде изтърпяно ефективно. Съдът е отчел всички обстоятелства при индивидуализация на наказанието, което е определено при размери значително по-леко наказание.

При определена режима на изтърпяване на наложеното наказание, съдът, ръководейки се от разпоредбите чл. 57, ал. 1, т.3 от ЗИНЗС следва да бъде изтърпяно при първоначален общ режим на изтърпяване на така наложеното наказание "Лишаване от свобода".

Въззивният съд намира искането в протеста на прокуратурата за налагане на наказание в размер на шест години лишаване от свобода за неоснователно. Наказание лишаване от свобода в такъв размер би се оказало несъразмерно тежко предвид наличието на изброените смекчаващи отговорността обстоятелства.

Правилно и законосъобразно на основание чл. 59, ал. 1, т.1 от НК съдът е приспаднал времето, през което М. Ф. Е. М. е бил с мярка за неотклонение "Задържане под стража" по настоящото дело, като един ден задържане е зачетен за един ден „Лишаване от свобода“.

По отношение наказанието на подсъдимия И. Л. М.:

За извършеното от И. Л. М. престъпление по чл. 195, ал.2, вр. чл. 195, ал.1, т.3, т.4, вр. чл. 194, ал.1 вр. чл. 20, ал.2, вр. ал.1, вр. чл. 18, ал.1 от НК особената част на материалния закон предвижда наказание "Лишаване от свобода" от три до петнадесет години, като съдът може да постанови и конфискация до една втора от имуществото на виновния .

При индивидуализация на наказанието първостепенният съд правилно и законосъобразно, преценявайки наличието на смекчаващи наказателната отговорност обстоятелства е определил като такива - необремененото му съдебно минало, семейния му статус това, че деянието е останало във фазата на опита. Като смекчаващо отговорността обстоятелство въззивният съд намира още и дългият период изминал от извършване на инкриминираното деяние. Като отегчаващи обстоятелства съдът е отчел - наличието на няколко квалифициращи деянието признака, конкретния принос на подсъдимия, както и осъществената предварителна подготовка за извършване на престъплението от страна на този подсъдим и това, че по време на деянието е бил въоръжен с нож.

За извършеното престъпление по чл. 195 ал. 2 ,вр. с чл. 195 ал.1 т. 3,т. 4, вр. с чл.194 ал.1, вр. с чл. 20 ал. 2, чл. 18 ал. 1 НК, Специализирания наказателен съд правилно и законосъобразно е определил наказанието при условията на чл. 54 НК. Съобразявайки спецификите на деянието, личността на подсъдимия и тежестта на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, правилно първоинстанционният съд е приел, че справедливото наказание, което ще постигне целите на чл. 36 НК и ще защити пълноценно генералната и индивидуална превенции, следва да бъде определено при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, поради което е определил на подсъдимия И. Л. М. наказание “Лишаване от свобода” за срок от четири години.

Размерът на отмереното наказание лишаване от свобода прави недопустимо приложението на института на чл. 66 ал.1 НК, както настоява защитата. Отлагане изпълнението на наложеното наказание е неоправдано и предвид проявената настойчивост и упоритост за постигане на престъпната цел, което налага наложеното наказание да бъде изтърпяно ефективно. Съдът е отчетел всички обстоятелства при индивидуализация на наказанието, което определено при значително снижени размери.

Искането в протеста на прокуратурата за налагане на наказание в размер на пет години лишаване от свобода въззивният съд намира за неоснователно. Наказание лишаване от свобода в такъв размер би се оказало несъразмерно тежко предвид наличието на изброените смекчаващи отговорността обстоятелства

За извършеното от И. Л. М. престъпление по чл. 348, буква „а“, пр.2 от НК особената част на материалния закон предвижда наказание “Лишаване от свобода” до пет години и глоба от сто до триста лева, както и отнемане в полза на държавата на радиосредствата предмет на престъплението.

При индивидуализация на наказанието съдът, преценявайки наличието на смекчаващи наказателната отговорност обстоятелства, правилно е определил като такива - необремененото му съдебно минало и семейния му статус. Като смекчаващо отговорността обстоятелство въззивният състав счита и продължителния период от време изминал от извършване на инкриминираното деяние. Като отегчаващи обстоятелства съдът е отчетел наличието на няколко радиосредства, държани без съответно разрешение от подсъдимия.

Съобразявайки спецификите на деянието, личността на подсъдимия и тежестта на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, съдът правилно и законосъобразно е приел, че справедливото наказание, което ще постигне целите чл. 36 НК и ще защити пълноценно генералната и индивидуална превенции, следва да бъде определено при условията на чл. 54 НК при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, поради което е определен на подсъдимия И. Л. М. наказание "Лишаване от свобода" за срок от пет месеца, а наказанието глоба в максималния размер от триста лева.

Въззивният съд намира, че така наложеното наказание е достатъчно за постигане на целите на специалната и генерална превенция по чл. 36 от НК. Правилно и законосъобразно е постановено на основание чл. 348, буква „а“ от НК – радиосредствата: 2 бр. радиостанции - I. IC - F. и I. IC - F.; устройство G. - tipo 110; радиостанция W. - KG - U. - K. – 7514, да се отнемат в полза на държавата.

На основание чл. 23, ал.1 от НК, на подсъдимият И. Л. М. законосъобразно е определено общо наказание, най-тежкото от тях, а именно "Лишаване от свобода" за срок от четири години.

Законосъобразно е определен режима на изтърпяване на наложеното наказание предвид разпоредбите чл. 57, ал. 1, т.3 от ЗИНЗС, а именно първоначален общ режим на изтърпяване на така наложеното наказание "Лишаване от свобода".

Правилно и законосъобразно на основание чл. 59, ал. 1, т.1 от НК съдът е приспаднал времето, през което И. Л. М. е бил с мярка за неотклонение "Задържане под стража" по настоящото дело, като един ден задържане се зачита за един ден „Лишаване от свобода“.

Правилно и законосъобразно на основание СНС е присъединил към определеното общо, най-тежко наказание и наказанието "глоба" в размер на 300 лева.

Въззивният състав не споделя оплакванията в жалбата на подсъдимия за явна несправедливост на наложеното наказание. Съдът е отчетел, че деянието е останало във фазата на опита и в достатъчна степен са отчетени всички налични смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, мотивирали съда да определи размера на наказанието лишаване от свобода малко над законовия минимум.

По отношение наказанието на подсъдимия Ж. Т. Б.:

За извършеното от Ж. Т. Б. престъпление по чл. 195, ал.2, вр. чл. 195, ал.1, т.3, т.4, вр. чл. 194, ал.1 вр. чл. 20, ал.2, вр. ал.1, вр. чл. 18, ал.1 от НК особената част на материалния закон предвижда наказание "Лишаване от свобода" от три до петнадесет години, като съдът може да постанови и конфискация до една втора от имуществото на виновни.

При индивидуализация на наказанието съдът, преценявайки наличието на смекчаващи наказателната отговорност обстоятелства е определил като такива - необремененото му съдебно минало, добрите му характеристични данни семейния му статус това, че деянието е останало във фазата на опита. Въззивният съд счита като смекчаващо отговорността обстоятелство и продължителния период от време изтекъл от довършване на инкриминираното деяние, за което е обвинен Б.. Като отегчаващи обстоятелства следва да бъдат отчетени - наличието на няколко квалифициращи деянието признака, конкретния принос на подсъдимия факта, че е бил въоръжен с огнестрелно оръжие с патрон в цевта по време на деянието.

На основание чл. 54 НК съобразявайки спецификите на деянието, личността на подсъдимия и тежестта на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, правилно първоинстанционният съд е приел, че справедливото наказание, което ще постигне целите на чл. 36 НК и ще защити пълноценно генералната и индивидуална превенции, следва да бъде при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, като е определил на подсъдимия Ж. Т. Б. наказание "Лишаване от свобода" за срок от четири години. Въззивният съд счита искането на защитата в жалбата за намаляване размера на наложеното наказание лишаване от свобода за неоснователно.

Размерът на отмереното наказание лишаване от свобода прави недопустимо приложението на института на чл. 66 ал.1 НК, както се иска в жалбата на защитата. Отлагане изпълнението на наложеното наказание е неоправдано и предвид проявената настойчивост и упоритост за постигане на престъпната цел, което налага наложеното наказание да бъде изтърпяно ефективно. Съдът е отчетел всички обстоятелства при индивидуализация на наказанието, което е определено при размери значително под средния.

Искането в протеста на прокуратурата за налагане наказание лишаване от свобода в размер на пет години въззивният съд счита за несъразмерно тежко предвид наличието на изброените смекчаващи отговорността обстоятелства. За извършеното от Ж. Т. Б. престъпление по чл. 339, ал.1, пр.2 от НК особената част на материалния закон предвижда наказание "Лишаване от свобода" от две до осем години.

При индивидуализация на наказанието правилно съдът, преценявайки наличието на смекчаващи наказателната отговорност обстоятелства е определил като такива- необремененото му съдебно минало, добрите му характеристични данни и семейния му статус. Правилно е отчетено като изключително такова- малкия брой боеприпаси, които подсъдимият е държал без разрешение.

Правилно съдът е преценил, че са налице условията на чл. 55 НК, тъй като е налице изключително смекчаващо отговорността обстоятелство - малкото количество на държаните без разрешения боеприпаси, а и не са констатирани отегчаващи обстоятелства за това престъпление. При това положение и най-лекото предвидено в закона наказание би се оказало несъразмерно тежко. Така определеното на подсъдимия Б. наказание "Лишаване от свобода" за срок от пет месеца е правилно и законосъобразно.

На основание чл. 23 ал.1 НК правилно и законосъобразно на подсъдимия Б. е определено едно общо наказание най-тежкото от така определените, а именно "Лишаване от свобода" за срок от четири години.

Правилно е определен на основание чл. 57, ал. 1, т.3 от ЗИНЗС първоначален общ режим на изтърпяване на така наложеното наказание "Лишаване от свобода".

Правилно и законосъобразно на основание чл. 59, ал. 1, т.1 от НК съдът е приспаднал времето, през което Ж. Т. Б. е бил с мярка за неотклонение "Задържане под стража" по настоящото д.о., като един ден задържане се зачита за един ден „Лишаване от свобода“.

По отношение наказанието на подсъдимия А. А. П..

За извършеното от А. А. П. престъпление по чл. 195, ал.2, вр. чл. 195, ал.1, т.3, т.4, вр. чл. 194, ал.1 вр. чл. 20, ал.4, вр. ал.1, вр. чл. 18, ал.1 от НК особената част на материалния закон предвижда наказание "Лишаване от свобода" от три до петнадесет години, като съдът може да постанови и конфискация до една втора от имуществото на виновния.

При индивидуализация на наказанието съдът, преценявайки наличието на смекчаващи наказателната отговорност обстоятелства правилно е определил като такива - необремененото му съдебно минало, добрите му характеристични данни, семейния му статус това, че деянието е останало във фазата на опита. Като смекчаващи отговорността обстоятелства въззивният съд отчита и продължителния период изминал от инкриминираното деяние, за което е обвинен П.. Като отегчаващо обстоятелство следва да бъде отчетено, осигуряване на предвижването на част от съучастниците с автомобила си.

Съобразявайки спецификите на деянието, личността на подсъдимия и тежестта на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, съдът правилно е приел, че справедливото наказание, което ще постигне целите по чл. 36 НК и ще защити пълноценно генералната и индивидуалната превенции, следва да бъде определено при условията на чл. 54 НК при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства. Определеното наказание "Лишаване от свобода" за срок от три години и шест месеца на подс. А. П. въззивният съд намира за правилно и законосъобразно.

За извършеното от А. А. П. престъпление чл. 354а, ал.2 пр.1 вр. ал. 1, пр. 4, алт. 1 от НК особената част на материалния закон предвижда наказание “Лишаване от свобода” от три до дванадесет години и „Глоба“ от 10 000 до 50 000лв.

При индивидуализация на наказанието, преценявайки наличието на смекчаващи наказателната отговорност обстоятелства, правилно съдът е определил като такива - необремененото му съдебно минало, добрите му характеристични данни и семейния му статус. Въззивният съд отчита като смекчаващо обстоятелство и продължителния период изминал от довършване на престъплението. Като отегчаващи обстоятелства правилно съдът е отчел - голямото количество наркотични вещества и изключително високата им стойност, а също така и високия процент на активно действащия компонент на наркотичното вещество.

На основание чл. 54 НК съобразявайки спецификите на деянието, личността на подсъдимия и тежестта на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, правилно първоинстанционният съд е приел, че справедливото наказание, което ще постигне целите по чл. 36 НК и ще защити пълноценно генералната и индивидуална превенция, следва да бъде към средния размер и за двете наказания, поради което е определил на подсъдимия А. А. П. наказание “Лишаване от свобода” за срок от седем години и „Глоба“ от 30 000 /тридесет хиляди/ лева.

Въззивният съд не намира за основателно искането на подсъдимия за намаляване размера на така наложеното му наказание, предвид изложените съображения.

Искането в протеста за налагане наказание на подсъдимия в размер на пет години лишаване от свобода за деянието по чл. 195 ал. 2 настоящата инстанция намира за прекомерно тежко, предвид изброените смекчаващи отговорността обстоятелства.

Правилно съдът съдът е преценил, че така наложеното наказание е достатъчно за постигане на целите на специалната и генералната превенция по чл. 36 от НК.

За извършеното от А. А. П. престъпление по чл. 339, ал.1, пр.2 от НК особената част на материалния закон предвижда наказание “Лишаване от свобода” от две до осем години.

При индивидуализация на наказанието съдът, преценявайки наличието на смекчаващи наказателната отговорност обстоятелства е определил като такива - необремененото му съдебно минало, добрите му характеристични данни и семейния му статус. Като смекчаващи отговорността обстоятелства въззивният съд намира и продължителния период от време изминал от довършване на деянието. Като отегчаващи обстоятелства правилно съдът е отчел - наличието на заглушителни и факта, че на част от огнестрелните оръжия държани без разрешение са със заличени серийни номера.

На основание чл. 54 НК съобразявайки спецификите на деянието, личността на подсъдимия и тежестта на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, правилно първоинстанционният съд е приел, че справедливото наказание, което ще постигне целите на чл. 36 НК и ще защити пълноценно генералната и индивидуалната превенции, следва да бъде определено при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства и най-адекватно и справедливо наказание на подс. А. А. П. е "Лишаване от свобода" за срок от три години.

На основание разпоредбата на чл. 23, ал.1 от НК, тъй като подсъдимият А. А. П. е извършил три отделни престъпления преди да е имало влязла в сила присъда, за което и да е от тях е наложил едно общо наказание, най-тежкото от така определените, а именно "Лишаване от свобода" за срок от седем години.

Относно режима на изтърпяване на наложеното наказание съдът, ръководен от разпоредбите чл. 57, ал. 1, т.2, б. „а“ от ЗИНЗС правилно и законосъобразно е определил наказанието да бъде изтърпяно при първоначален строг режим.

На основание чл. 59, ал. 1, т.1 от НК правилно и законосъобразно съдът е приспаднал времето, през което А. А. П. е бил с мярка за неотклонение "Задържане под стража" по настоящото д.о, като един ден задържане се зачита за един ден „Лишаване от свобода“.

На основание чл. 23, ал. 3 НК първоинстанционният съд е взел предвид Решение № 477 от 07.01.2009 г. по н. д. № 447/2008 г. П н. о. на ВКС като е присъединил към определеното общо, най-тежко наказание и наказанието "глоба" в размер на 30000 лева.

По отношение наказанието на подсъдимия И. К. Й.

За извършеното от И. К. Й. престъпление по чл. 195, ал.2, вр. чл. 195, ал.1, т.3, т.4, вр. чл. 194, ал.1 вр. чл. 20, ал.4, вр. ал.1, вр. чл. 18, ал.1 от НК особената част на материалния закон предвижда наказание "Лишаване от свобода" от три до петнадесет години, като съдът може да постанови и конфискация до една втора от имуществото на виновния .

При индивидуализация на наказанието съдът, преценявайки наличието на смекчаващи наказателната отговорност обстоятелства е определил като такива - необремененото му съдебно минало, семейния му статус, това че деянието е останало във фазата на опита. Като смекчаващо отговорността обстоятелство въззивният състав намира и продължителния период изминал от довършване на деянието, за което е обвинен Й. Като отегчаващи обстоятелства съдът е отчел - наличието на осъществена предварителна подготовка за извършване на престъплението от страна на този подсъдим.

На основание чл. 54 НК съобразявайки спецификите на деянието, личността на подсъдимия и тежестта на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, съдът е приел, че справедливото наказание, което ще постигне целите по чл. 36 НК и ще защити пълноценно генералната и индивидуална превенции, следва да бъде определено при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, поради което е определил на подсъдимия И. К. Й. наказание "Лишаване от свобода" за срок от три години и шест месеца.

Правилно съдът не приложил разпоредбата на чл. 55, ал.1 от НК, тъй като е преценил, че не е налице нито една от кумулативно дадените в този текст предпоставки за приложението му, а именно: по отношение на подсъдимия, не са налице многобройни или изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства и така определеното наказание не се явява несъразмерно тежко. Поради това искането в тази част на жалбата като неоснователно въззивният съд отхвърля.

Искането в протеста на прокуратурата за налагане наказание в размер на пет години лишаване от свобода на подс. Й., въззивният намира за прекомерно тежко и несъразмерно на изложените смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, поради което то следва да бъде отхвърлено.

За извършеното от И. К. Й. престъпление по чл. 348, буква „а", пр.2 от НК особената част на материалния закон предвижда наказание "Лишаване от свобода" до пет години и глоба от сто до триста лева, както и отнемане в полза на държавата на радиосредствата.

При индивидуализация на наказанието съдът, преценявайки наличието на смекчаващи наказателната отговорност обстоятелства е определил - необремененото му съдебно минало, семейния му статус и това, че е държал без разрешение само едно радиосредство. Съдът не е отчел наличието на отегчаващи обстоятелства.

На основание чл. 54 НК съобразявайки спецификите на деянието, личността на подсъдимия и тежестта на смекчаващите и липсата на отегчаващи отговорността обстоятелства правилно е прието, че справедливото наказание, което ще постигне целите по чл. 36 НК и ще защити пълноценно генералната и индивидуална превенции, следва да бъде определено при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, поради което на подсъдимия И. К. Й. е определено наказание "Лишаване от свобода" за срок от три месеца, а наказанието глоба към минималния размер от сто и петдесет лева.

Правилно съдът не приложил разпоредбата на чл. 55, ал.1 от НК, тъй като не е налице нито една от кумулативно дадените в този текст предпоставки за приложението му, а именно, че не са налице многобройни или изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства и така определеното наказание не се явява несъразмерно тежко.

Правилно в изпълнение на разпоредбата на чл. 348, буква „а“ от НК е постановено радиосредството - радиостанция с марка О.-Е. да се отнеме в полза на държавата.

На основание разпоредбата на чл. 23, ал.1 от НК, тъй като подсъдимият И. К. Й. е извършил две отделни престъпления преди да е имало влязла в сила присъда, за което и да е от тях, съдът правилно и законосъобразно е наложил на подсъдимия едно общо наказание, най-тежкото от така определените, а именно "Лишаване от свобода" за срок от три години и шест месеца.

Правилно е съобразен режима на изтърпяване на наложеното наказание с разпоредбите чл. 57, ал. 1, т.3 от ЗИНЗС като е определен първоначален общ режим на изтърпяване на така наложеното наказание "Лишаване от свобода".

На основание чл. 59, ал. 1, т.1 от НК съдът е приспаднал времето, през което И. К. Й. е бил с мярка за неотклонение "Задържане под стража" по настоящото дело, като един ден задържане се зачита за един ден „Лишаване от свобода“.

На основание чл. 23, ал. 3 НК и като е взето предвид Решение № 477 от 07.01.2009 г. по н. д. № 447/2008 г. II н. о. на ВКС правилно съдът е присъединил към определеното общо, най-тежко наказание и наказанието "глоба" в размер на 150 лева.

По реда на служебната проверка въззивният съд провери съблюдаването на процесуалните правила в хода на досъдебното производство, пред първата съдебна инстанция и при постановяване на съдебния акт, при което констатира, че не са налице нарушения на процесуалните правила от категорията на съществените, ограничаващи правото на защита на подсъдимите и съставляващи основание за отмяна на присъдата. Подсъдимите са били надлежно защитавани в хода на досъдебното производство и в съдебната фаза на процеса от упълномощени защитници, без да им е ограничавано правото на лично участие в процеса.

По изложените съображения съдът не намира основание да констатира съществени нарушения на процесуалните правила, които да дискредитират процесуалната дейност на съда, както по събирането и оценката на доказателствата по делото така и по упражняване правото на защитата и съставляващи основания за отмяна на обжалваната и протестирана присъда. Поради това алтернативните искания в жалбите на защитата за отмяна на присъдата и връщане на делото във фазата на досъдебното производство или за разглеждане от друг съдебен състав, като неоснователни въззивният съд отхвърля.

Правилно и законосъобразно на основание чл. 189, ал. 3 от НПК, СНС е изчислил и възложил разноските на всеки от подсъдимите М. Ф. Е. М., И. Л. М., Ж. Т. Б., А. А. П. и И. К. Й., които следва да заплатят в полза на държавата сумата от по 1447.96 лева /хиляда четиристотин четиридесет и седем лева и деветдесет и шест стотинки/.

Направените разноски пред въззивната инстанция в размер на 87, 40 лева следва да се поемат по равно от подсъдимите или всеки от тях следва да заплати сумата от по 17,48 лв.

Предвид изложеното, въззивният съдебен състав счита, присъдата за правилна и тъй като не са налице основания за нейното изменяване или отменяване същата следва да бъде потвърдена и на основание чл. 338 вр. с чл. 334 т. 6 НПК, Апелативният специализиран наказателен съд –втори състав

Р Е Ш И :

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 10.11.2017 година по НОХД № 855/2014 г. постановена от Специализирания наказателен съд -седми състав.

ОСЪЖДА на основание чл. 189 ал.3 НПК всеки от подсъдимите М. Ф. Е. М., И. Л. М., Ж. Т. Б., А. А. П. и И. К. Й. да заплати в полза на съдебната власт, по сметка на АСНС, сумата от по 17,48 лева, представляваща направени разноски пред въззивната инстанция .

Решението може да се обжалва и протестира в 15 дневен срок от съобщаването му страните пред Върховния касационен съд на Република Б..

ПРЕДСЕДАТЕ.:

ЧЛЕНОВЕ: